

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันศุกร์ที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗
ณ ตึกวุฒิสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๗๒ คน

(เนื่องจากนายชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ตีตราชกาน นายอาษา
เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขณะนี้สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันทวายพระบรม
ราชโองการ ประกาศ แต่งตั้งรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอเชิญสมาชิกโปรดยืนขึ้นเพื่อ
รับฟังพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"พระบรมราชโองการ
ประกาศ
แต่งตั้งรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่ นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ได้ลาออกจากตำแหน่งรองประธานสภาผู้แทนราษฎร และสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗ เลือก นายจรัส พิวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง

จึงแต่งตั้งให้ นายจรัส พิวช่วย เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ตามความในมาตรา ๑๑๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗
เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ระบือนวาระที่ ๒ รับรองรายงานการ
ประชุม ไม่มี

ระบือนวาระที่ ๓ กระทั่งตาม ไม่มี

ระบือนวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติระบือนวาระราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่ง
คณะกรรมการมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๗๐๙๘/๖๕๓๗

รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๓๓๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการมาธิการ
ร่วมกัน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติและวุฒิสภา ได้มีมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๗ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการมาธิการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๑
(๓) มีรายนามคณะกรรมการแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

- ๑. นายกระณะสิทธิ์ ชันวงค์
- ๒. นายจ๋านงค์ โพธิ์สาโร
- ๓. นายธีรวัฒน์ ทวีพรรวงทอง
- ๔. นายชาติวี พิริยะกิจไพบูลย์
- ๕. นายณรงค์ นุ่นทอง
- ๖. นายธีรพงศ์ แสงสุวิชัยจันทร์
- ๗. นายนิพนธ์ วิไลรัฐยุทธศาสตร์
- ๘. นายประวัฒน์ ฤตตะโมค

วุฒิสภา

- ๑. นายโกเมน กัทภิรมย์
- ๒. นายเจริญจิตต์ ๘ สงขลา
- ๓. นายชูวงศ์ ฉาสะบุตร
- ๔. พลอากาศโท ย่าง เจริญวิเศษ
- ๕. คุณหญิงนันทกา สุประภาคนันท์
- ๖. พลตำรวจเอก บุญชู ینگานนท์
- ๗. พลเรือเอก ประวิทย์ ศิววิทย์
- ๘. พลเอก ประเสริฐ สารฤกษ์

๙. นายปรีชา สุวรรณทัต	๙. นายอนุศักดิ์ วรรณพงษ์
๑๐. นายฉัตรพันธ์ สุวีริยาภิภาค	๑๐. นายไชยบุลย์ ช่างเรือน
๑๑. ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	๑๑. นายวิธนา รัตนวิจิตร
๑๒. นายสมยศ สุลลพาน	๑๒. พลเอก วันนิตย์ เืองงตระกูล
๑๓. นายวิทธา หิมธำธา	๑๓. นายวิลาศ สิงห์หิษฐ์
๑๔. พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	๑๔. นายสมภพ ไนตระกูลดี
๑๕. นายสมชาย สาคัญ	๑๕. พลโท สำเภา บุศวี
๑๖. นายสมศักดิ์ เกษสุทิน	๑๖. นาวาอากาศเอก ไสภณ สุวรรณตระกูล
๑๗. นายไสว ทัศน	๑๗. นายธนันต์ อนันตกุล

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกัน ได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ไสว ทัศน

(นายไสว ทัศน)

ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ประชุมสภามันทรานุสรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๗ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายไสว วัฒนอิน	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายวิลาศ สิงห์วิสิฐ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายกระแส ชนะวงศ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๔ นายโทบูลย์ ช่างเวียง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๑.๕ นายพีรพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการ
๑.๖ นายชัชวาทันท์ ทวีทรัพย์วงทอง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑.๗ นายณรงค์ นุ่นทอง	เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ยื่นแจ้งความคิดเห็น คือ

๒.๑ นายวันชัย ตันตสิริ	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ พลเรือน
๒.๒ นายบุญรอด สิงห์วัฒนาศิริ	ผู้อำนวยการส่วนระบบและมาตรฐาน การบริหารงานบุคคล สำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
๒.๓ นางสาววิสา สิวาภรณ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๗ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ

๓. บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๓.๑ คำปรารภ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็น

ดังนี้

"โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๒ มาตรา ๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

"ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือรวมทั้งการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ หรือมาตรา ๖๐ แล้วแต่กรณี และให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งในชั้นหนึ่งบรรจุและแต่งตั้งตาม (๑) หรือ (๒) พิจารณาคัดเลือกจากผู้มีดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ในกระทรวงหรือกรมที่จะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ และพิจารณาคัดเลือกจากผู้มีดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ระดับ ๙ หรือระดับ ๘ แล้วแต่กรณีในกรมที่จะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ หรือระดับ ๙ เป็นลำดับแรก ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งตำแหน่งระดับ ๑๑ ระดับ ๑๐ หรือระดับ ๙ จากข้าราชการในกระทรวงหรือกรมอื่นให้ผู้มีอำนาจซึ่งบรรจุขอความเห็นชอบจาก อ.ก.พ.กระทรวง กวลงมติของ อ.ก.พ. กระทรวงที่ใช้วิธีการลงคะแนนลับ และต้องเห็นเสียงข้างมากเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน อ.ก.พ. กระทรวงทั้งหมด เมื่อได้รับความเห็นชอบให้ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งได้

ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงไม่ให้ความเห็นชอบให้ผู้มีอำนาจซึ่งบรรจุข้าราชการเสนอความเห็นของตน ความเห็นของ อ.ก.พ.กระทรวง เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัยสำหรับตำแหน่งระดับ ๑๑ และระดับ ๑๐ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้วินิจฉัยปฏิบัติการให้ผู้มีอำนาจซึ่งบรรจุตาม (๑) ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไป สำหรับตำแหน่งระดับ ๙ ให้ดำเนินการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง

ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุรวมทั้งการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นำออกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมาในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีหรือในส่วนงานเลขานุการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๔๖ และการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีใช้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหตุผลพร้อมทั้งข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติแก้ไข เป็นดังนี้

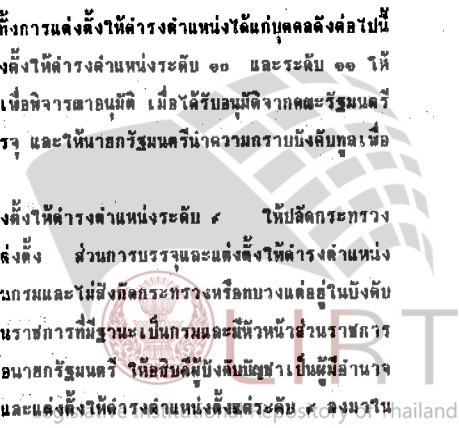
"มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๖ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญรวมทั้งการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณี และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม (๑) พิจารณาคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ หรือระดับ ๑๐ ในกระทรวงที่จะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ และพิจารณาคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ หรือระดับ ๙ ในกระทรวงที่จะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ หรือระดับ ๑๐ จากข้าราชการในกระทรวงอื่นให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุขอความเห็นชอบจาก อ.ก.พ.กระทรวง การลงมติของ อ.ก.พ.กระทรวงที่ใช้ใช้วิธีการลงคะแนนลับและต้องมีเสียงข้างมากเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน อ.ก.พ.กระทรวงทั้งหมด เมื่อได้รับความเห็นชอบให้ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งได้

ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงไม่ให้ความเห็นชอบ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุทำรายงานเสนอความเห็นของตนและความเห็นของ อ.ก.พ.กระทรวง เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัย เมื่อคณะรัฐมนตรีได้วินิจฉัยประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม (๑) ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไป

ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุรวมทั้งการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้
(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ และระดับ ๑๐ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายก รัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลขอทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ปลัดกระทรวงบังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแล้วอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและหัวหน้าส่วนราชการรับฟังขอในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมาใน

ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีหรือในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี้ หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๔๖ และการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญต้องให้เหตุผลพร้อมทั้งข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

๓.๓ มาตรา ๗ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภากันชนราษฎร โดยตัดความในมาตรานี้ออกทั้งหมด

"มาตรา ๗ วิเทศหรือรัฐมนตรีรักษาพรรคการเมืองหรือพรรคการเมือง"

คณะกรรมการข้าราชการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบให้ตัดออกทั้งหมดตามร่างที่วุฒิสภาคัดออก

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติ ของคณะกรรมการข้าราชการร่วมกันพิจารณาร่างแล้ว

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

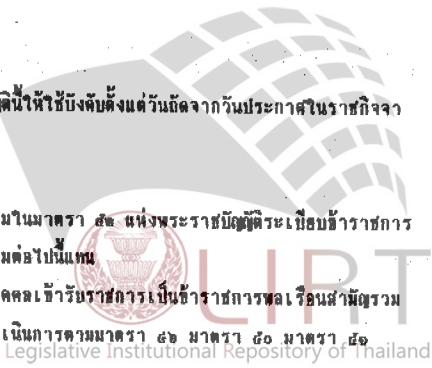
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญรวมทั้งการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑

มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณี และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม (๑) พิจารณาคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ หรือระดับ ๑๐ ในกระทรวงที่จะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ และพิจารณาคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ หรือระดับ ๙ ในกระทรวงที่จะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ หรือระดับ ๑๐ จากข้าราชการในกระทรวงอื่น ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุขอความเห็นชอบจาก อ.ก.พ.กระทรวง การลงมติของ อ.ก.พ. กระทรวงให้วิธีราชการลงคะแนนลับ และต้องมีเสียงข้างมากเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน อ.ก.พ.กระทรวงทั้งหมด เมื่อได้รับความเห็นชอบให้ดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งได้

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงไม่ให้ความเห็นชอบ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุทำรายงานเสนอความเห็นของตนและความเห็นของ อ.ก.พ. กระทรวง เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัย เมื่อคณะรัฐมนตรีได้วินิจฉัยประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม (๑) ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไป

ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุรวมทั้งการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอมติคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมาในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี หรือในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและ

แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนาชกวีรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนาชกวีรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๖ และการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีใช้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหตุผล พร้อมทั้งข้อพิจารณาและข้อสันนิษฐานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๒ และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๑) (๓) (๓) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งเลื่อน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคสอง ของมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีใช้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๕) ซึ่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณาและเมื่อ อ.ก.พ. จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๑๘

"มาตรา ๑๒๘ ทวิ เมื่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.พ. ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ตามความใน
มาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๖ แล้ว ผู้ถูกสั่งลงโทษเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมย่อมมี
สิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น
ในระหว่างที่ยังมิได้มีการจัดตั้งศาลปกครอง สิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตาม
พระราชบัญญัตินี้ยังไม่ให้ใช้บังคับ"

.....
.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการมีอะไร
จะแถลง ขอเชิญครับ

นายไสว พัทธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ใน
วันนี้ไม่มีอะไรแถลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญสมาชิกอภิปราย อาจารย์ธรรมนุญ

นายธรรมนุญ อดิษฐ์ : ขอพระคุณศรีบทานประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระหม

ธรรมนุญ อดิษฐ์ สมาชิกวุฒิสภา กระหมขอทำความเข้าใจแนวก่อนการอภิปราย
ความจริงท่านน่าจะแถลงให้ทราบรายละเอียดว่าได้ปฏิบัติไปอย่างไร เพราะว่าตามที่
กรรมาธิการวุฒิสภาเราได้พิจารณาไปไม่ตรงตามนี้ เราได้พิจารณาแล้วว่าปลัดกระทรวง
มีอำนาจที่จะพิจารณาในการที่จะกำหนดแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงด้วย แต่เมื่อไปถึง
สภาผู้แทนราษฎรแล้วมีการตั้งกรรมาธิการร่วมนั้น เราไม่ได้เอาตามที่กรรมาธิการวุฒิสภา
ได้แก้ไขไป เราได้แก้ไขกลับมา เพราะฉะนั้นกรรมาธิการควรจะวางงานให้วุฒิสภาเราได้
ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงอันนี้ ว่าเดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็นไปตามที่วุฒิสภาเราได้ตกลงแก้ไขไป
เพราะว่าถ้าดูถ้ากระหมเข้าใจไม่ผิดกระหมก็จะถามจะทำความเข้าใจ คือความรายงานนี้
ความจริงสภา ท่านกรรมาธิการน่าจะมึอะไรสรุปๆ มาให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบกันบ้าง
ไม่ใช่ให้คำนำไปอย่างเดี๋ยวนั้น อย่างในมาตรา ๓ นี้ท่านจะเห็นว่าเดิมที่ระบุให้ยกเลิกอะไร
ต่าง ๆ แล้วให้ผู้มีอำนาจตาม (๑) หรือ (๒) นิจารณาคัดเลือกตามที่วุฒิสภาได้ขอแก้ไข
เพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรเป็นดังนี้ แต่ว่าพอมาถึงกรรมาธิการร่วมพิจารณาแล้วเขา
ไม่เอา เป็นว่าให้ผู้มีอำนาจซึ่งบรรจุตาม (๑) เท่านั้นเอง นิจารณาคัดเลือกระดับ ๑๑
หรือระดับ ๑๐ เห็นใหม่ครับ (๒) ทางไป เขาคิด เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นสาระสำคัญ แล้ว
ควรจะแถลงให้เราได้ทราบว่าเดี๋ยวนี้อันนี้เป็นระบบที่การเมืองเขาต้องการเข้ามาอำนาจ
ที่จะเข้ามาแทรกแซงอยู่ คือไม่ได้ให้ข้าราชการประจำเราได้รับรู้กันเองอย่างเต็มที่
เพราะฉะนั้นวุฒิสภาเราได้แก้ไขเขาไม่ได้เอาในจุดนี้เขาก็ได้แก้ไขกลับมาอีกเป็นอย่างไร
นี้ควรจะให้เราได้ทราบ แล้วเราก็จะได้รู้ได้ว่าด้วยเป็นแนวปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร
นะครับ อันนี้อันหนึ่งที่กระหมอยากทำความเข้าใจว่าเป็นสิ่งใหม่ ว่าเดี๋ยวนี้อะไร
ตัดออก (๒) ผู้มีอำนาจระดับ ๒ ไม่มีแล้วที่จะเข้าไปร่วมด้วยกับระดับ ๑ คือรัฐมนตรี

ถูกใหม่ครบ แต่เดิมเราเสนอไป ๒ ระดับ (๑) และ (๒) ผู้มีอำนาจ และจากอันนี้กระนั้น
ก็มิขอสิ่งเกิดไป ซึ่งไม่ทราบว่าจะพอนักไซ้ได้ไหม ความจริงก็ไม่มีอะไรมาก แต่ไหน ๆ
เราก็อยากจะทำอะไรให้ถูกต้องนะครับ คือในกฎหมายฉบับนี้เราได้พูดกันถึง เรื่องของระดับ
ของศักดิ์ศรีมีอยู่ ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งเกี่ยวกับระดับของการมีอำนาจที่จะพิจารณาอะไร
อันนี้กลับกัน คือเขาพิจารณา ๑ เป็นใหญ่กว่าเพื่อนผู้มีอำนาจ แล้วอีก ๒ เล็กกว่าแต่ว่าพล
ชุดถึงตำแหน่ง ตำแหน่งระดับ ๑๐ ใหญ่กว่าระดับ ๑๐ เห็นไหมตัวเลขกลับกัน คือถ้าผู้มี
อำนาจตัวเลขน้อย ๑ ใหญ่กว่า ๒ แต่ถ้าตำแหน่งแล้วตัวเลขในผู้ใหญ่ว่าตัวเลขเล็ก คือ
๑๑ ใหญ่กว่า ๑๐ ซึ่งอันนี้เขาใช้มาตลอด ๑ กับ ๒ และ ๑๑ กับ ๑๐ แต่มาในตอนที่อ้าง
กฎหมายนั้นผู้อื่นหนึ่งซึ่งเขียนมาก็น่าจะเขียนให้ถูก เพราะเดิมเขียนมาอย่างในร่าง
พระราชบัญญัติที่เรากำลังเสนอให้ใช้ในมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ นี้เขียนมาตลอดหมด
แต่ถ้าในหน้า ๒ เราดูจะเห็นใน (๑) ในหน้า ๒ ของร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอ การ
บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ซึ่งอันนี้ก็ผิด ซึ่งแต่เดิมมาใน
มาตรา ๕๒ ในตอนต้นในหน้า ๒ นั้นพูดว่ามีแต่ระดับ ๑๑ กับระดับ ๑๐ แล้วก็ระดับ ๑๐ ซึ่ง
แต่เดิมมาในมาตรา ๕๒ ในตอนต้นในหน้า ๒ นั้นพูดว่ามีแต่ระดับ ๑๑ ซี่ ๑๑ กับระดับ ๑๐
แล้วก็ระดับ ๑๐ หรือระดับ ๙ ระดับ ๙ หรือระดับ ๘ หรือระดับ ๗ ลงมาเรื่อย แต่
กลับมามีว่าการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ มันกลับกัน ซึ่ง
ความจริงควรจะเป็นระดับ ๑๑ กับระดับ ๑๐ ควรจะเป็นระดับดังนั้นเสียก็จะถูกต้องกว่า อันนี้
ไม่รู้ว่าเป็นผิดหรือว่าผิดผิด ที่ถูกควรจะเป็นจากใหญ่มาหาเล็ก พอลูกถึงอำนาจให้รัฐมนตรี
เจ้าสังกัด อันนี้ก็หมายความว่าถ้าควรจะเป็นระดับ ๑๑ คือในระดับบังคับกระทรวง ระดับ
เลขาธิการระดับ ๑๑ พวกนั้นแล้วก็ลงมาถึงระดับ ๑๐ ไม่ใช่ระดับ ๑๐ มากจน เพราะ
ฉะนั้นน่าจะใหญ่มาก่อนในตำแหน่งที่จะถูกเปลี่ยนแปลง คือระดับ ๑๑ และนี่ก็เป็นข้อสังเกต
เท่านั้นเอง เพราะว่าถ้าเราจะเปลี่ยนแปลงได้ก็ควรจะเป็นก่อนมาตรา ๕๒
เพราะใช้ถ้อยคำเหล่านั้นมาตลอด ระดับ ๑๑ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๐ ระดับ ๙ ระดับ ๙
ระดับ ๘ อะไรต่าง ๆ เรื่องลำดับมา ไม่ใช่ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑ ซึ่งผิด และเรื่อง
ข้อสังเกตเมื่อสักครู่นี้ การผสมรวมเขียนตามว่าถูกต้องใหม่ก็กระผมถามว่าเดี๋ยวนี้
กรรมการที่ร่วมเราได้ไปแก้ไขแล้วปรากฏว่าเราขอแก้ไขเป็นดังนี้ไซ้ใหม่ คือเราขอตัด
ข้อสังเกตเห็นจากสภาที่แรกแก้ไขให้มีผู้มีอำนาจได้ ๒ สภาขึ้นคือ ๑ กับ ๒ เดิมที่เราตัด
ให้เฉพาะ ๑ เท่านั้นเองที่มีอำนาจได้ แต่ ๒ ไม่ให้เข้าไปยังด้วยถูกต้องใหม่ตามนี้ แล้วก็

จะไปตามน้ำใหม่ คือเฉพาะรัฐมนตรีเท่านั้นที่พิจารณาระดับ ๑๑ กับระดับ ๑๐ ของพระคุณ
ครับ

ผู้มีอิทธิบาทที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญพลเรือเอก สุนทร ศรี

พลเรือเอก สุนทร กระเทศ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
พลเรือเอก สุนทร กระเทศ สมาชิกวุฒิสภา กระผมได้อ่านแล้วมีข้อความที่สงสัยอยู่คนหนึ่ง
คือในหน้า ๓ ของร่างพระราชบัญญัติ ความว่า ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการ
พลเรือนสามัญต้องให้เหตุผลพร้อมทั้งข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
ก.พ. กำหนด กระผมขอความกรุณาอธิบายเชื่อเป็นความรู้ว่าทำไมจึงไม่มีคำว่า บรรจุ มี
แต่คำว่า แต่งตั้ง เท่านั้น เราจะเห็นว่าในหน้า ๓ จะมีว่าการบรรจุบุคคล บรรจุและ
แต่งตั้งมาตลอด แต่มาพบตอนท้ายมีแต่การแต่งตั้งอย่างเดียว ถ้าถือว่าการแต่งตั้งตั้งแต่
ระดับ ๗ ขึ้นไปจนถึงระดับ ๑๑ ถือว่ามีตัวตนอยู่แล้ว ครองตำแหน่งอยู่แล้ว เป็นการย้าย
สับเปลี่ยนกัน ย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่ง ไม่มีคำว่าจำเป็นต้องมีคำบรรจุอีก มีแต่ว่าแต่งตั้ง
ก็น่าจะพอถ้าเป็นเช่นนั้นคำว่า การบรรจุ ก็ไม่น่าจะมีไว้ เพราะถือว่าเป็นการแต่งตั้ง
อย่างเดียวหมดท้ายที่ว่าอย่างนั้น ทั้งนี้เราดูหน้า ๓ ใน (๘) การบรรจุและแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
อธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง แสดงว่า
ก.พ. นี้กำหนดทั้งการบรรจุและแต่งตั้ง อย่าง ชี. ๖ ก็ต้องกำหนดใหม่ครบ แล้วทำไม
ตั้งแต่ ชี. ๑๑ ลงมาถึง ชี. ๗ นี้ไม่ได้กำหนด เพราะว่าไปขมวดท้ายในการเสนอเพื่อ
แต่งตั้ง ถ้าแต่งตั้งถึงจะกำหนด ถ้าบรรจุไม่กำหนด อันนี้กระผมว่าต้องมีความหมายอะไร
สักอย่างในแง่กฎหมาย กระผมก็อาจจะให้อธิบายให้ทราบว่าทำไมความนี้ถึงได้หายไป
กระผมเป็นคนปกติอ่านแล้วไม่เข้าใจ ขอพระคุณครับ

ผู้มีอิทธิบาทที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการบริหาร

นาวาวิชา สิงหวีสือ (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
นาวาวิชา สิงหวีสือ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง ขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับว่า
เมื่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นั้นผ่าน
สภาผู้แทนราษฎร แล้วก็มาถึงสมาชิกวุฒิสภาได้พิจารณา ทางสมาชิกวุฒิสภาได้พิจารณา
โดยตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาพิจารณาเฉพาะเพื่อศึกษา และได้เสนอเข้ามา แล้ว
เราได้ส่งเข้าไปในกรรมาธิการการปกครอง ปราบกฏว่าได้มีการแก้ไขผิดไปจากร่างที่ผ่าน

ทางสภาผู้แทนราษฎรมา ในที่สุดจึงได้ตั้งกรรมาธิการร่วม ในร่างของการตั้งกรรมาธิการร่วมคณะ เข้าใจว่าทั้ง ๒ ฝ่ายนี้เห็นไม่ตรงกันในสาระสำคัญอยู่บางประการ ทั้งนี้เมื่อได้มีการพิจารณาว่าร่วมกันแล้วแต่ละฝ่ายต่างก็ได้พิจารณาว่าร่วมกัน ในที่สุดก็พยายามที่จะหาทางประนีประนอมกันพอสมควร มาถึงจุดนี้ก็คงจะไม่ตรงกับที่แต่ละฝ่ายต้องการอาจจะเป็นที่เดือดร้อน เพราะฉะนั้นผลที่ออกมาถ้าจะไม่ตรงตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา หรือผู้มีเกียรติท่านธรรมนุญ ชลนุญผาดเอื้อนาม ถึงออกมาในลักษณะที่มีการเปลี่ยนไปยังบางจุดนี้ และถึงแม้ว่าการมาธิการร่วมทางฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรมีอยู่หลายท่านซึ่งไม่เห็นด้วย ทั้ง ๆ ที่เสียงส่วนมากของกรรมาธิการร่วมได้ไปพิจารณาบางอย่างที่เห็น ฉะนั้นที่เป็นอยู่ขณะนี้ แต่เป็นจุดที่คิดว่าใกล้เสียงกันที่สุด คืออำนาจในการแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไปนั้นจึงเป็นอำนาจของรัฐมนตรี ของเดิมนั้นเป็นอำนาจของปลัดกระทรวง แต่ที่ผ่านสมาชิกวุฒิสภาไปปรารถนาให้เป็นอำนาจของท่านรัฐมนตรี แต่ของวุฒิสภานั้นเห็นว่าหน้าที่ของท่านรัฐมนตรีเสนอไปได้เลย ในกรณีที่ตั้งข้าราชการจากกรมอื่น หรือกระทรวงอื่นนั้นจะต้องเข้า อ.ก.พ. กระทรวงเสียก่อน อันนั้นคือหลักการที่เราใส่เข้าไป ที่นี้ทางกรรมาธิการฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรก็เห็นว่าอันนี้ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงไปจากหลักการเดิมของเขา เพราะของเขานี้เขาไม่ต้องการให้ไปเข้า อ.ก.พ. กระทรวงอย่างที่ว่านี้ ในที่สุดเราก็ชี้ให้เขาเห็นว่า จริง ๆ แล้วในการแต่งตั้งตามปกตินั้น โดยเฉพาะอย่างนี้จะเห็นได้ชัดเลยแทบจะไม่มีเลขที่ว่าได้แต่งตั้งคนข้ามกระทรวง ไม่มี นาน ๆ จะมีทีหนึ่ง แต่ก็มีเหมือนกัน แต่อีกจุดหนึ่งที่ทางกรรมาธิการฝ่ายวุฒิสภาใส่เข้าไปตอนนั้นคือ เรื่องตั้งข้ามกรม ข้ามกรมนี้ปรากฏว่า ท่านผู้มีเกียรติจากกรรมาธิการฝ่ายวุฒิสภาเองเป็นคนท้วงขึ้นมาในกรรมาธิการร่วมว่า ในกระทรวงบางกระทรวงอย่างกระทรวงมหาดไทยนี้ถ้าหากว่าข้ามกรมแล้วก็จะต้องยุ่งยาก จะเป็นปัญหามาก ท่านก็เลยขอตัดคำว่า กรม ออก ให้เหลือเฉพาะว่าข้ามกระทรวง อันนี้ก็คือสิ่งที่เห็นที่เป็นอย่างนี้ คณะผมขอเรียนขึ้นแจ้ง ซึ่งคณะผมก็ทราบว่าทางฝ่ายท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ยังไม่ค่อยสบายใจนัก ซึ่งอยากจะสนใจไว้ในร่างเดิมของที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรอยู่ แต่ว่าเสียงกรรมาธิการร่วมเสียงส่วนใหญ่ ก็ให้ผ่านมาตามร่างที่ว่านี้ ความจริงคำต่างกันอยู่ระหว่างบรรจุกับแต่งตั้งบรรจุปกติแล้วเรามักจะใช้กับคนที่ไม่เป็นข้าราชการ และเข้ามาเป็นข้าราชการเรามักจะใช้คำว่า บรรจุ แต่ว่าคำว่า แต่งตั้งเมื่อเข้ามาเป็นข้าราชการแล้วให้ไปลงในตำแหน่งที่ต่าง ๆ นั้นมักจะใช้คำว่า แต่งตั้ง โดยปกติความหมายของเราเป็นอย่างนั้น ปกติแล้วก็เขียนว่า บรรจุและแต่งตั้ง มักจะเขียนเพื่อคลุมไว้ทั้ง ๒ อย่าง เพื่อว่าบางกรณีอาจจะเป็นเรื่องของกาวบรรจุก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พลเรือเอก สุนทร เชิดศรี

พลเรือเอก สุนทร กระเทศ : กระผมยังสงสัยถ้าเราจะเพิ่มในการเสนอ
เพื่อการบรรจุและแต่งตั้ง ก็จะเป็นไปตามมาตรา ๕๖ ที่ว่าน่าเรื่อย ๆ เราใส่ไว้จะเกิด
ความเสียหายไหมครับ ถ้าเราเอาออกเสียอย่างนี้ ทำให้กระผมเห็นว่าคำว่า บรรจุและ
แต่งตั้ง ต่างความหมาย บรรจุและแต่งตั้ง ไม่ใช่ความหมายเดียวกันและจะความหมาย เมื่อ
เอาบรรจุออกไป แล้วบอกว่าเอาแต่งตั้ง แล้วมาบอกว่าเหมือน ๆ กัน ก็อันอื่นทำไมถึง
ได้มีบรรจุไว้ เอาออกเสียทั้งหมดเรื่องใช้ไหมครับที่กระผมสงสัย ถ้ามีเหตุผลทางนงกฏหมาย
ก็ตกลง กระผมไม่ว่าอะไร แต่กระผมว่ากระผมอ่านแล้วไม่เข้าใจ ทำไมไปขัดกับที่เขียนมา
บรรจุแต่งตั้ง ฮุฮุฮิ ๆ เอาแต่งตั้งเลข ๆ ที่บอกว่าคำว่า ซี. ๗ ลงมามีกฎเกณฑ์ให้ ก.พ.
กำหนด อย่างนั้นแสดงว่าถ้าแต่งตั้งอย่างเสีย การบรรจุแต่แรกก็ไม่มีกฎเกณฑ์
ซีเพชชีเคชั่น (Specification) กฎเกณฑ์มาตำแหน่งนี้ ก.พ. ไม่ได้กำหนดหรืออย่างไ
ครับก็ลองกำหนดใช้ใหม่ ๆ ซี. ๘ ตรงนี้มีคุณสมบัติอย่างไร ซีเพชชีเคชั่น อย่างไรก็
กำหนด อันนี้ไม่เห็นพูดถึง ใครก็ได้ อย่างนั้นก็ยากกันใหญ่ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิดศรี

นายวิชาส สิงหวีส : ขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีเกียรติ
ที่สุนทร กระเทศ ได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ทางเราขอท้วง คือขอขอให้เปลี่ยนเป็นบรรจุและ
แต่งตั้ง เป็นคำที่กว้างขึ้น กระผมนึกถึงทางที่จะใช้ได้อยู่เหมือนกันคิดว่าแล้วคือในกรณีที่
เข้ามาด้านข้าง โลกาสจะมีก็น้อย แต่ว่าอาจจะมาได้เข้ามาในฐานะผู้ที่คุณวุฒิที่เข้ามา
ระดับ ๑๐ หรือระดับ ๑๑ อาจจะเข้ามาได้ จากคนข้างนอกซึ่งเราจะต้องบรรจุเขาเข้ามา
ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าคำนี้ยอมได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ถึงจะยอมได้ก็ตั้งไม่ได้
เพราะว่าเลขนั้นตอนนั้นเสียแล้ว วันนี้เราพิจารณาถึงร่างที่คณะกรรมการร่วมกันของ ๓
สภาได้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ (๓) แต่ละสภามีหน้าที่เพื่อพิจารณาว่าจะเห็น
ชอบหรือไม่เห็นชอบกับที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอมาหรือไม่เท่านั้น ถ้าไม่เห็นชอบก็ต้อง
ยับยั้งไว้ ถ้าเห็นชอบก็ประกาศเป็นกฎหมายได้ ฉะนั้นคงจะแก้ไขไม่ได้ เพราะเป็นของ
สภาร่วมกัน ไม่ใช่ของคณะแล้ว แต่ละสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบ เราคงจะแก้ไม่ได้
เพราะฉะนั้นต่อไปผมเองจะถามมติจากที่ประชุมก็แล้วกัน จะขอมติว่าจะเห็นชอบหรือไม่
เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกัน ได้พิจารณาแล้วหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณามือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ขอขอบคุณคณะกรรมการ

ท่านสมาชิกครับขณะนี้ เรามีแขกผู้มีเกียรติที่มาเยี่ยมสภาของเรา คือคณะผู้แทน
จากเมืองรากูดา ประเทศสวีเดน ได้มาอยู่ทางข้างมือของเราข้างบน ได้มาเยี่ยมเรา
กรุณาให้การต้อนรับด้วยครับ

(สมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมปรบมือต้อนรับ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

ไม่มี

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทน
ราษฎรองเห็นเห็นชอบแล้ว

(สำเนา)

ที่ สผ ๐๐๐๔/๓๖๑๕๓

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทากองใน กท ๑๐๓๑๐

๖ ตุลาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมคำอธิบายหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้
เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณา
ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

มารุต บุญาค

(ศาสตราจารย์มารุต บุญาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (นายคำพอง พิลาสสมบัติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (นายขุนทอง ภูมีวเดือน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (นายอำนาจ ปะติเส กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (นายประวิติ ทองสมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม

๒๕๓๗

ศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ
(นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการขาดแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคามเป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับ โครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ และเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคทำให้ไม่สามารถพัฒนา หรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและความต้องการด้านบุคลากรที่มีคุณภาพของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อให้ความสามารถในการพัฒนา และการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากวิชาเขตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นวิชาเขต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งก่อตั้งมานานเหมาะสมที่จะเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ
เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร มีความเป็นอิสระและเป็นเลิศทาง
วิชาการตามนโยบายของรัฐบาล ในการนี้เห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายอำเภอ พิลานันท์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค แต่เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาเป็นเวลานานมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างดี การเป็นวิทยาเขต ทำให้ประสบปัญหานานาประการ เช่น โครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบายงบประมาณ ตลอดจนการบริหารในด้านต่าง ๆ จึงทำให้ไม่มีความคล่องตัวและไม่มีอิสระไม่สามารถปฏิบัติการกิจการหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพดี วิทยาเขตมหาสารคามตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความจำเป็นต้องพัฒนาประชากรในภาคนี้ให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อเป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาภูมิภาคนี้ให้ก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน

ดังนั้นเพื่อให้วิทยาเขตมหาสารคาม ปฏิบัติภารกิจในฐานะสถาบันอุดมศึกษาให้สมบูรณ์เต็มที่สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคามเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

(นายขุนทอง กุณิวาจิณ กัณณะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นเพื่อวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับ โครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ และในขณะเดียวกันภาค ตะวันออกเฉียงเหนือมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีปริมาณสอดคล้องกับ ความต้องการและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้ความสามารถในการพัฒนาและ การดำเนินงาน ตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจำเป็นต้องตราพระราช บัญญัตินี้

(นายอำนาจ ปะติเส กัมภะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันวิทยาเขตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต้องประสบกับปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้าง การบริหาร การกำหนดนโยบาย ขงประมาณและการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้สร้างสมบรมที่ทั้งไม่สามารถพัฒนา หรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ ดังนั้นเพื่อให้วิทยาเขตมหาสารคามเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถพัฒนาประชากรของประเทศ โดยเฉพาะประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สมควรยกฐานะวิทยาเขตมหาสารคามของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายประวิติ ทองสมบรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยอิมมหาสารคาม
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยอิมมหาสารคาม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอิมมหาสารคาม พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยอิมมหาสารคาม
"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยอิมมหาสารคาม

"วิทยาเขต" หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตนั้น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

"สภาคณาจารย์" หมายความว่า สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๙ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่ง เรียกว่า "มหาวิทยาลัยมหาสารคาม" เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจให้มีวิทยาลัย ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๙ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยก็ได้

๓๐

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ และวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานเลขานุการ กอง และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๗ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกวิชาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ความเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา สำนักงานเลขานุการ กอง และแผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองหรือแผนก ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘ ภาชได้วัดดูประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญานุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือออกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๙ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เป็นที่ราชพัสดุดังกล่าวมาซึ่งมีที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบ็ดปรับที่เกิดจากการดำเนินการ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่คิดลงนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบ็ดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษาและเบ็ดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาข้อพิพาท หรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยที่เงินงบประมาณ

มาตรา ๑๐ บรรดาสิ่งหาวิมทรัพย์สินที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยกรณีผู้ให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินและทรัพย์สิน ซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการ เพื่อประโยชน์ภายในของวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๕

เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไข ที่ผู้ให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

LIRT

หมวด ๒
การดำเนินการ

มาตรา ๑๗ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกษัตริย์มหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์ และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนแปดคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสภามัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัยและผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนแปดคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓) จำนวนหกคน และเลือกตั้งจากข้าราชการของมหาวิทยาลัยจำนวนสองคน

(๕) กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งอธิการบดีเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสี่คน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนคุณสมบัติของผู้รับเลือก ผู้เลือกและวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

LIRT

มาตรา ๑๓ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๒ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่ก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๒ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ลาออก

(๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ถอดถอน เพราะขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๒

(๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการเลือกหรือเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้นั้นแทน

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นใหม่แล้ว

ในกรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ได้รับเลือก หรือเลือกตั้งตามมาตรา ๑๒

(๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สภามหาวิทยาลัยจะไม่เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไป ของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ และออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรมีนิต อนุมัติปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิชาเขต มีนิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของหน่วยงานดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยเข้าสัมทบ หรือการยกเลิกการสัมทบ

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้อง กับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๗) พิจารณาเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการ หรือกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๑๐) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๑) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจอย่างหนึ่งอย่างใดในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๓) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการ ของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้

(๑๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของ มหาวิทยาลัยซึ่งมิได้ระบุไว้เป็นหน้าที่ของผู้นั่งผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๕ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งซึ่ง สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษา แก่ มหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

จำนวนและคุณสมบัติของกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย วาระการดำรง ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของ มหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและ ผู้ช่วยอธิการบดี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรอง อธิการบดีเป็นรองอธิบดี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๘ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำ ของสภามหาวิทยาลัยจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

๓๖

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (๔) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) ถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ และต้องเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ และต้องเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๑๙ อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติดังนี้ คือ

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาขั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบ
ข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ความคุ้มครองบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานรวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณและมรรยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และส่งเสริมกิจการนิสิต

(๕) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้สมควรปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ให้มีสภาคณาจารย์ ประกอบด้วยกรรมการซึ่งคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

สภาคณาจารย์มีหน้าที่ให้คำปรึกษา และข้อแนะนำในกิจการของมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี และหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

องค์ประกอบ จำนวนกรรมการ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินงานของสภาคณาจารย์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ ในวิชาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิชาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิชาเขตนั้นแก่อธิการบดีตามที่ได้รับมอบหมาย และจะให้มีผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้

สำนักงานวิชาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

การแบ่งส่วนราชการของสำนักงานวิชาเขตตามวรรคสอง ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ ในวิชาเขตหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิชาเขตประกอบด้วยรองอธิการบดีประจำวิชาเขตเป็นประธานกรรมการ คณะผู้ช่วยกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในวิชาเขตนั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในวิชาเขตนั้นไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการโดยตำแหน่งแต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการประจำวิชาเขตแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

การประชุมของคณะกรรมการประจำวิชาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการประจำวิชาเขต มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ภายในวิชาเขตต่ออธิการบดี

(๒) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สภามหาวิทยาลัย ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิชาเขต

(๓) พิจารณาเสนอการขอกระเบียบปฏิบัติของวิชาเขตต่ออธิการบดี และวางระเบียบหรือข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงานและงบประมาณประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ของวิทยาเขต ต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

(๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๖ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อกำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๗ คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๒๘ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อกำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของคณบดีและรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง ให้นับกับคณบดีมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะประกอบด้วยคณบดี
รองคณบดี หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา
ถ้ามี เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ
ในคณะจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของกรรมการโดยตำแหน่ง ถ้าไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือมีแต่
ไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในคณะเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้
จำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินเก้าคน

กรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง จะเป็นคณาจารย์ประจำในภาควิชา
เดียวกันเกินหนึ่งคนไม่ได้

จำนวนและคุณสมบัติของกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ในแต่ละคณะให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณบดีเป็นประธานคณะกรรมการประจำคณะ และให้คณบดีแต่งตั้งบุคคลหนึ่ง
บุคคลใดเป็นเลขานุการของคณะกรรมการประจำคณะ

กรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง
ใหม่ก็ได้

การประชุมของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบาย และแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของสภา
มหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตร และรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาที่คณะเพื่อเสนอ
ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาวางระเบียบ และข้อกฤษฎีบังคับภายในคณะตามกฤษฎีกามหาวิทยาลัย
มอบหมาย หรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาเสนอเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ ใน
คณะต่อมหาวิทยาลัย

(๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ

(๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลป

(ค) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณะ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่ง หรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมาย

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวนี้ ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะ

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้และดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๓ ในสถาบันหรือสำนักหนึ่ง ให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบันหรือสำนัก นั้นแล้วแต่กรณีและจะให้มีรองผู้อำนวยการสำนักหรือรองผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของ
ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก และรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการ
สำนักความวาระหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำสถาบันหรือคณะกรรมการประจำ
สำนัก และการจัดระบบบริหารงานในสถาบันหรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีวิทยาลัย ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
ฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้นับตั้งบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย ศูนย์ หรือหน่วยงานที่
เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้า
หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่
และรับผิดชอบตามผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่า
คณะมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของ
ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรง
ตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวความวาระหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำ และจัดระบบบริหารงานใน
วิทยาลัย ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี
รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้า
หน่วยงานและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา
จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๓๘ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา กรรมการประจำวิชาเขต ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในวิชาเขต และกรรมการประจำคณะซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ และภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติการปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด มักกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำกับดูแลเรื่องการมอบอำนาจไว้ เป็นอันว่า อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของหน่วยงานนั้นก็ได้ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทน หรือผู้รักษาการแทนตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่ลงชื่อ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาการแทน ทำหน้าที่กรรมกรหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๕๑ คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯแต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษได้

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ ศาสตราจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๘
ปริญญาและเครื่องหมายวิชาการ

มาตรา ๔๕	ปริญญามีสามชั้น คือ		
เอก	เรียกว่า	คุณวุฒิบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ค.
โท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษา ชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาศรี เกียรติคุณอันดับหนึ่ง หรือปริญญาศรี เกียรติคุณอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตร สำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดภาคหนึ่งที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาดมหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาศรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๔๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาที่ติดมัสกัคนักบุคคล ซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยมิได้

ขึ้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาโทดุษฎีบัณฑิต ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๐ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิชยฐานะหรือเสมิวิชยฐานะเป็น
เครื่องหมายแสดงวิชยฐานะของผู้ได้วุฒิปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและ
ประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือ
ครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิชยฐานะ เสมิ
วิชยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิชยฐานะ เสมิวิชยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะไว้ในโอกาสใดโดยมี
เงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย
หรือเครื่องแต่งกายนิสิตได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดได้ครูวิชยฐานะ เสมิวิชยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง
เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้
หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา
ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ นำได้กระทำเพื่อ
บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิชยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทักษะอัน หนึ่งนั้น ชำรุดการ ลูกจ้างเงิน
งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาเขตมหาสารคาม
คณะเทคโนโลยี สถาบันวิจัยวลีรุกขเวช สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน และสำนัก
วิทยบริการ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคามตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ คณะ กอง วิชาการวิทยาเขต และส่วนราชการอื่นของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม คณะเทคโนโลยี สถาบันวิจัยวลีรุกขเวช สถาบัน
วิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน และสำนักวิทยบริการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ให้คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะได้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๕ ให้รองอธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงาน
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๘ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่ง
ร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๖ ในระยะเริ่มแรก ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย และปลัด
ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นอนุนายกสภามหาวิทยาลัย
- (๒) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม เป็นกรรมการสภา
มหาวิทยาลัย

LIRT

(๓) บุคคลซึ่งรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม จำนวนไม่เกินสามคน ผู้แทนคณาจารย์และข้าราชการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม โดยเป็นคณาจารย์จำนวนสองคน ข้าราชการจำนวนหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยจำนวนเจ็ดคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

(๔) ผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นกรรมการและเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติ^{นี้} ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๗ ให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการและหัวหน้าภาควิชา จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการและหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัติ^{นี้} แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

ให้คณบดีและรองคณบดีคณะเทคโนโลยี ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสิรินทรเกษม สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน และสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติ^{นี้} ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติ^{นี้} แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ^{นี้} ใช้บังคับ

มาตรา ๕๘ การนิบวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดีผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชา ให้นิบวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติ^{นี้} เป็นวาระแรก

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำหรือ

อาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาเซตมหาสารคามคณะเทคโนโลยี
สถาบันวิจัยวลัยรุกขเวช สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสานและสำนักวิทยบริการตาม
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๙ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ คือไปตาม
พระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย
ระเบียบ และข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศ
สำนักนายกรัฐมนตรี ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับ ซึ่งออกตาม
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๙ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗ และนี้เหลือเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีก ๑๖ วัน ขอเชิญสมาชิกาวุฒิสภาท่านสำหรับ บันทึกหลักการและเหตุผล

นางพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา)

"สารบบ"

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (นายอ่าวทอง พินาสันนิต กีบคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (นายสุนทอง ภูนิเวเดือน กีบคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (นายอานวส ปะดิเส กีบคณะเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... (นายประวิติ ทองสัมบูรณ์ กีบคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยสืบร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวสภามันแทนราษฎรสั่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม

พ.ศ.๒๔

วุฒิสภาคงพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๔

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคามเป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ และเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคทำให้ไม่สามารถพัฒนา หรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและความต้องการด้านบุคลากรที่มีคุณภาพของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อให้ความสามารถในการพัฒนา และการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 พ.ศ. .... (นายอำพล พงศ์สัมพันธ์ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากวิชาเขตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็น
 วิชาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งก่อตั้งมานานเหมาะสมที่จะเป็นมหาวิทยาลัย
 อิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร ความเป็นอิสระและเพื่อความเป็นเลิศ
 ทางวิชาการตามนโยบายของรัฐบาล ในการนี้เห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. .... (นายชุนทอง ภูพิงเดือน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นสถาบัน
อุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค แต่เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาแต่
เป็นเวลาช้านานมีประสบการณ์ ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นอ่วงค์การเป็น
วิทยาเขต ทำให้ประสบปัญหาหลายประการ เช่น โครงสร้างการบริหารการกำหนด
นโยบายงบประมาณ ตลอดจนการบริหารในด้านต่าง ๆ จึงทำให้ไม่มีความคล่องตัวและ
ไม่มีอิสระ ไม่สามารถปฏิบัติการกิจกรรมหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างมี
ประสิทธิภาพมีประสิทธิผล วิทยาเขตมหาสารคามตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี
ความจำเป็นต้องพัฒนาประชากรในภาคนี้ให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อเป็นบุคลากรที่มี
ประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาภูมิภาคนี้ให้ก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน
ดังนั้นเพื่อให้วิทยาเขตมหาสารคาม ปฏิบัติภารกิจในฐานะสถาบันอุดมศึกษาให้
สมบูรณ์เต็มที่สามารถรองรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคามเป็น
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 พ.ศ. .... (นายอำนาจ ปะติเสี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ และในขณะเดียวกันภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการ และมีคุณภาพมากขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้ความสามารถในการพัฒนาและกาารดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 พ.ศ. .... (นายประวิติ ทองสมบัติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันวิทยาเขตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต้องประสบกับปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้าง การบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณและ การบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่าง สมบูรณ์ทั้งไม่สามารถพัฒนา หรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือได้ ดังนั้นเพื่อให้อภิชญาเขตมหาสารคามเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถ พัฒนาประชากรของประเทศ โดยเฉพาะประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น สมควรยกฐานะวิทยาเขตมหาสารคามของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะแถลงเพิ่มเติมใน
ครั้น ขอเชิญครับ

นายไสวีย์ พัดโน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ไม่มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : สมาชิกครับ เชิญอาจารย์สุจิต

นายสุจิต ศิริวรรณ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุจิต ศิริวรรณ

โดยหลักการแล้ว กระผมเห็นด้วยที่จะให้มีพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทั้งนี้
เพื่อที่จะให้ทางมหาวิทยาลัยได้บริหารให้มีความคล่องตัวมากขึ้นแล้วเกิดประโยชน์ ต่อ
ประชากรที่อยู่ใต้มหาวิทยาลัยมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
มีข้อสังเกตบางประการที่กระผมขอจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ถ้าหากว่า
ท่านประธานมาพิจารณามาตรา ๑๕ ในร่างพระราชบัญญัติจะพบว่าสภามหาวิทยาลัยนั้น
มีอำนาจหน้าที่กว้างขวางมากมามีอำนาจหน้าที่ถึง ๑๕ ประการด้วยกัน แต่กระผมเองให้
ความสำคัญกับมาตรา ๑๕ (๗) ที่เป็นอำนาจในการที่จะแต่งตั้งอธิการบดีของมหาวิทยาลัย
ท่านประธานที่เคารพครับ สภามหาวิทยาลัยทุกแห่งในปัจจุบันนี้ได้รับอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เหมือนกัน แต่ปรากฏว่าโดยทางการปฏิบัติส่วนใหญ่แล้วจะมีการ
แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งอธิการบดี และคณะกรรมการสรรหา
ในบางมหาวิทยาลัยได้ไปกำหนดว่าให้ประชากรของมหาวิทยาลัยในแต่ละประเภท อย่างเช่น
ให้บรรดาผู้ที่ทำหน้าที่ทางวิชาการ คือเป็นอาจารย์บ้างมหาวิทยาลัยก็ให้ผู้ที่ เป็นอาจารย์
ทั่วไป และบางมหาวิทยาลัยก็รวมไปจนถึงนักศึกษาด้วย กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน
ครับว่า เราจะพบข้อเสมอว่า เวลาผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งของ
รัฐหมดวาระ แล้วจะมีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัย คือ
อธิการบดีจะมีหลายต่าง ๆ ตามนามมากมาย เพราะอะไรครับ เพราะว่าสภามหาวิทยาลัย
เองนั้นโดยนัยที่จึงมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายครบถ้วนอยู่แล้ว แต่ในสิ่งจากนี้อาจจะมี
ความกังวลเกรงอย่างไรไม่ทราบจึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาขึ้น แล้วกรรมการ
สรรหาจะไปชี้แจง ข้างมหาวิทยาลัยใช้วิธีการให้โหวตคะแนนเสียงตามลำดับแล้วก็นำเสนอ
สภามหาวิทยาลัยพิจารณา เสนอมา ๒ ชื่อบ้าง ๓ ชื่อบ้าง ถ้าหากว่าสภามหาวิทยาลัย
พิจารณาแล้วเอาผู้ที่ได้ลำดับที่ ๓ หรือที่ ๒ เสนอนั้นไปเป็นอธิการบดีก็ต้องอภิพากษ์
วิจารณ์อย่างมากมายเสียหายเกิดขึ้นมาแล้วครับ ที่ชัดเจนที่ผ่านมาแล้วไม่นานนี้ ที่เห็นได้
ชัดเจนก็คือที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และที่อื่น ๆ อธิการบดีของสภาจะยกตัวอย่างที่

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ท่านประธานที่เคารพครับ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นนี้บรรดาเจ้าหน้าที่
 ธุรการรวมทั้งนักศึกษาตัวจริงที่มีสิทธิ์ที่จะลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้บริหารของมหาวิทยาลัย คือ
 อธิการบดี เกิดความขัดแย้งเกิดความวุ่นวายมากจนกระทั่งภายหลังการเลือกตั้งอธิการบดี
 แล้วแบ่งออกเป็น ๒ ฝัก ๒ ฝ่ายมองหน้ากันแทบจะไม่คิด แล้วก็บริหารกันไปและก็ทำงานกัน
 ไปในมหาวิทยาลัยอย่างนั้นซึ่งจะไม่เกิดผลดีต่อการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเลย กระผม
 จึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากข้อสังเกตนี้ไปยังรัฐบาลว่า ถ้าหากจะมีการปรองดอง
 ในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ กระผมขอจะเสนอว่าน่าจะมีการนัดปฏิทินมาคร่าว ๑๘ เอาไว้ให้
 ชัดเจนเลยว่า อำนาจในการแต่งตั้งผู้บริหารนั้นเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยที่ควร
 จะต้องเป็นอำนาจที่จะสามารถชี้ขาดได้ ส่วนกรณีที่จะให้มีการเลือกตั้งอย่างไรวินั้น ก็เป็น
 ระเบียบของมหาวิทยาลัยที่จะต้องให้ประกาศโดยชัด กระผมขอจะเห็นว่าการเลือกตั้ง
 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนั้นถ้าหากว่าไม่แก้ไขตรงจุดนี้กระผมเชื่อมั่นว่าจะต้องเกิดผลหลาย ๆ
 กรณีที่เราไม่ได้รับไม่ได้ซึ่งมาซึ่งเกิดความไม่สบายใจกระผมขอฝากคดีครับ ขอขอบคุณ
 ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้มาขึ้น
 บัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์สวัสดิ์
 นายวีระ สุวรรณเวลา : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม จรัส
 สุวรรณเวลา สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอให้ความเห็นสนับสนุนการตั้งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 และก็มีคำถามในส่วนรายละเอียดที่จะเรียนถามท่านประธาน ผ่านไปยังรัฐบาลมีอยู่ ๒ ข้อ
 ประการคือเราในประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นมาก จังหวัดต่าง ๆ และเมืองต่าง ๆ ได้ขยายใหญ่
 ขึ้นเป็นลำดับ มีประชากรเพิ่มขึ้นในการพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาขึ้นทั้งการพัฒนา
 เศรษฐกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาสังคมหรือสิ่งแวดล้อม
 ก็จำเป็นต้องอาศัยอุดมศึกษา ซึ่งก็กำหนดให้การสร้างองค์ความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 องค์ความรู้เฉพาะถิ่นและสร้างบัณฑิตสำหรับเป็นกำลังคนในการพัฒนา สำหรับภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางนับว่าเป็นส่วนของประเทศที่มีประชากรหนาแน่น ทั้งจังหวัด
 ร้อยเอ็ดและมหาสารคามก็เป็นเมืองใหญ่ที่ควรได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในบริเวณนี้ ทั้งจังหวัด
 มหาสารคามมีวิเทศมหาสารคามของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเจริญขึ้นมาตาม
 สมควรแล้ว การยกฐานะและบอกตัวมาเป็นมหาวิทยาลัยจึงมีความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม

การเกิดมหาวिकासจะต้องใช้การลงทุนที่ค่อนข้างสูง หวังว่ารัฐบาลจะได้จัดงบประมาณให้เพียงพอไม่ให้เกิดเป็นมหาวिकासแล้วไม่เจริญหรือมีคุณภาพต่ำ

สำหรับคำถำนั้น คำถำที่ ๑ คือรูปแบบของมหาวिकासที่กำหนดในร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นการตั้งมหาวिकासเป็นหน่วยราชการที่มีฐานะเป็นกรม ทั้ง ๆ ที่ทราบกันดีว่ามหาวिकासในระบบราชการมีข้อขัดข้อง มีความไม่คล่องตัวในการดำเนินงานหลายประการ การขาดความคล่องตัวและประสิทธิภาพก็ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของคุณภาพทางวิชาการ ซึ่งรูปแบบของมหาวिकासในกำกับของรัฐบาลไม่ได้ ได้เคยทราบว่าการวมมหาวिकासเคยกำหนดเป็นนโยบายใหม่มหาวिकास ที่ตั้งขึ้นใหม่ได้จัดในรูปแบบของมหาวिकासในกำกับของรัฐบาล การที่จะปรับเปลี่ยนจำนวนมหาวिकासที่เป็นส่วนราชการลွှ่นต่อไปเป็นมหาวिकासในกำกับที่หลังกระทำได้ค่อนข้างยาก เพราะมีปัญหาขัดข้องหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานบุคคล จึงอาจจะต้องมาทบทวนประชาชนผ่านไปยังรัฐบาลว่า เหตุใดมหาวिकासมหาสารคามที่ตั้งขึ้นใหม่จึงไม่จัดรูปแบบเป็นมหาวिकासในกำกับ แต่จัดตั้งเป็นหน่วยราชการที่มีฐานะเป็นกรม

คำถำที่ ๒ คือการมีวิทยาเขตในมหาวिकासมหาสารคามที่กำหนดไว้ว่าให้ตั้งได้ ตามเหตุผลของการตั้งมหาวिकासนี้โดยให้เหตุผลว่าการเป็นวิทยาเขตของมหาวिकासศรีนครินทร์วิโรฒไม่มีความเป็นอิสระ ไม่มีความคล่องตัวทำให้เกิดการบริหารลำบาก จึงค่อนข้างจะขัดกันกับที่จะให้มหาวिकासมหาสารคามมีวิทยาเขตเกิดขึ้น ในส่วนนี้ถ้าหากพิจารณาในชั้นที่จจจจ ก็จะเห็นได้ว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีมหาวिकासอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรราชธานี และจังหวัดนครราชสีมาอยู่แล้ว จังหวัดมหาสารคามอยู่ในบริเวณตรงกลางไม่น่าจะมีโอกาสที่จะเกิดวิทยาเขต เพราะว่าพื้นที่ไม่น่าจะห่างจากกันมากนัก การกำหนดส่วนนี้ไว้ในกฎหมาย อาจจะต้องเริ่นถามว่าด้วยเหตุผลสร้างใดครับชอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ พลเอก เชีร

พลเอก เชีร ชนโมคคี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม

พลเอก เชีร ชนโมคคี กระผมเห็นด้วยในหลักการที่กระทรวงศึกษาเขตของมหาวिकासศรีนครินทร์วิโรฒมาเป็นมหาวिकासมหาสารคาม แต่กระผมอาจจะกราบเรียนถามข้อข้องใจที่กระผมยังไม่สามารถจะทราบในรายละเอียด โดยเฉพาะในมาตรา ๖ ในมาตรา ๖ นั้นได้กล่าวไว้ว่า มหาวिकासอาจ ใช้คำว่า อาจนะครีย์ อาจแบ่งส่วนราชการ คำว่า

แบ่งส่วนราชการดังนี้ ก็มีสำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ
 สถาบัน และสำนัก กระทบสงสัยว่าทำไม (๒) นี้จึงใช้คำว่า สำนักงานวิทยาเขต เพราะ
 ว่าปกติแล้ว มหาวิทยาลัยจะตั้งก็ได้ไม่ต้องก็ได้วิทยาเขต แล้วใช้คำว่า สำนักงานวิทยาเขต
 ถ้าเราไปเปิดดูมาตรา ๒๓ ในหน้า ๑๐ ก็จะเห็นว่าในวิทยาเขตหนึ่งเขียนไว้ว่า ใน
 วิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยเอารองอธิการบดีไปเป็นผู้บังคับบัญชา
 รับผิดชอบวิทยาเขตนั้น แทนอธิการบดีก็ได้รับมอบหมาย เอารองอธิการบดีคนหนึ่งไป
 รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าสำนักงานของวิทยาเขตก็เป็นหน่วยรองของวิทยาเขต
 นั่นครับ แต่เวลาเขียนแบ่งส่วนราชการปกติเราเขียนเราต้องเขียนหน่วยรองหลัก หรือ
 หน่วยชั้นรองของส่วนราชการนั้นนะครับ มหาวิทยาลัยนี้แบ่งส่วนราชการ อย่างสำนักงาน
 อธิการบดีขึ้นตรงมหาวิทยาลัยก็เขียนไว้ได้ บัณฑิตวิทยาลัยจะมีก็ได้ไม่มีก็ได้ อะไรนี้ คณะ
 สถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือศูนย์มีตำแหน่งเทียบเท่ากันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า
 หน่วยคณะก็ดี วิทยาลัยก็ดีเทียบเท่ากัน ศูนย์ก็เทียบเท่ากัน สำนักก็ดี แต่วิทยาเขตนี้กระผม
 ถึงสงสัยอยากจะขอคำอธิบายให้กระจ่างแจ้ง ทำไมเขียนว่า สำนักงานวิทยาเขต ทำไมไม่
 เขียนว่า วิทยาเขต เลข ๆ เป็นหน่วยขึ้นตรง เพราะอาจจะมีความขัดแย้งขึ้นคือ
 ปัญหาแรก

ปัญหาที่ ๒ ก็คือในมาตรา ๔ นี้ครับ ออกมาได้คำนี้แจ้งที่ชัด ๆ ในเรื่อง
 เกี่ยวกับในมาตรา ๔ (๓) ราชบัณฑิตหรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากภาษีที่ราชพัสดุ ซึ่ง
 มหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์ คือจะไม่ต้องส่งกระทรวงการคลัง แต่ว่า
 ออกจะทราบ เวียนถามผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ส่วนมากแล้วที่เหล่านี้จะไป
 ทำประโยชน์อะไรบ้างครับและมีมากไหม แล้วก็ไปให้เขาเช่า หรือให้ใครทำหรือทำ
 อะไรครับที่จะไป เป็นผลประโยชน์มา กระทบออกทราบ เวียนถามท่านอธิการบดีครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ธรรมคุณครับ
 นายธรรมคุณ ลัดพลี : ขอบพระคุณท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระทบ
 ธรรมคุณ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา กระผมเห็นด้วยกับการที่มหาวิทยาลัยจะได้จัดตั้งขึ้น
 โดยเฉพาะยกฐานะขึ้นจากที่เป็นอยู่เดิม เพราะมีความไม่คล่องตัวอยู่มาก แต่ก็มีข้อสงสัย
 ในประการที่เกี่ยวเนื่องในเรื่องนี้

ประการแรก ก็คือว่าจะมีมหาวิทยาลัยที่จะจัดตั้งขึ้นในแต่ละจังหวัดโดยไม่มี
 ข้อย่างท่านอธิการบดีแห่งครับ เพราะในเรื่องนี้เป็นภาระแก่รัฐบาลอยู่มากในการจัดสรร

งบประมาณ โดยเฉพาะถ้าไม่ทำให้เกิดขึ้นจากการที่เป็นวิชาเขตลู่ก่อนแล้ว แต่จะมา
 ของจัดตั้งอิสระขึ้นมา ก็จะลำบากมากในเรื่องเงิน และในเรื่องการควบคุมดูแล เพราะ
 ลำพังเวลานี้ เราจะเห็นได้ว่าในเรื่องการควบคุมนักศึกษาในปัจจุบันก็ถึงยากอยู่แล้ว ทั้ง
 ผู้ปกครอง ทั้งครูบาอาจารย์ที่จะควบคุมหรือแม้แต่หน่วยงานนั้นของรัฐ ก็มักจะมองค้
 ค่าของประเทศ หรือมีเงินต่างประเทศเข้ามาแทรกแซงอยู่มาก ถึงถ้ามีการจัดตั้งมหาวิทยาลัย
 ขึ้นมา เป็นหน่วยที่จะรับผิดชอบ คุ้มครองสิทธิอะไรต่าง ๆ ของเขา เสรีภาพอะไรของเขา
 อยู่แล้วการดูแลย่อมจะยากยิ่งขึ้น ไม่เหมือนกับการจัดตั้งศาลในแต่ละจังหวัดที่เดี๋ยวก็น
 ตามกันมา ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความสำคัญของรัฐราชการเป็นใหญ่ แล้วงบประมาณก็ไม่มากเท่าตั้ง
 มหาวิทยาลัย กระทบออกจะถามว่าจะมีอีกเท่าไร เพราะบางทีอาจจะเป็นส่วนนี้เสียแล้ว
 สำหรับพวกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอาจจะออกมาใช้นโยบายที่มีบุคคลที่น่ารังสุช แล้ว
 ลากยาวหาเสียงกับราษฎร นอกจากขอตั้งศาลแล้วอาจจะตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมาด้วยก็จะ
 เป็นภาระหนักกับรัฐบาลมาก กระทบออกจะทราบในจุดนี้ด้วยนะครับ

อีกประการหนึ่งในเรื่องจัดตั้งมหาวิทยาลัยนี้กระทบเห็นด้วย แต่ว่ามีปัญหา
 ในเรื่องบุคลากรกระทรวงศึกษาธิการ ๗ มาได้ อย่างไร เพราะแม้แต่วิชิการกิจซึ่งมีใครเป็นที่ตั้ง
 เราจะทำอะไรเขาต้องคำนวณจะได้ประโยชน์ คนที่นำต้องมีความสามารถคือมีความ
 สามารถเฉพาะกิจด้วยไม่ใช่ความสามารถทั่วไป ครูบาอาจารย์ก็เหมือนกันนอกจากความ
 สามารถทางวิชาเฉพาะกิจที่ในภูมิภาคนั้นแล้ว อย่างทางตะวันออกเฉียงเหนือ กระทบ
 เข้าใจว่าส่วนใหญ่จะต้องหนักไปทางเกษตรกรรมพืชเศรษฐกิจหรืออุตสาหกรรมที่จะเป็นทาง
 ด้านไป นอกถือ อินดิสทรี (Agro-industry) ประทานโทษที่กระทบใช้ภาษาอังกฤษ
 สื่อหมายความว่าการทำเกษตรอุตสาหกรรมเป็นหลักใหญ่ เพราะฉะนั้นจะหายาก แล้วถ้ามี
 กระทบก็เกรงว่าจะเกิดปัญหาสองไหลในเรื่องนี้ มหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ด้วยซึ่งตัวใหญ่
 จะมีการรุ่งเรืองใจทำให้เขาไปอยู่ได้หรือ ปัญหาเรื่องแพทท์ ปัญหาเรื่องครูประจำบาลครู
 ธรรมดาเราตั้งยากอยู่แล้วที่จะให้เขาไปอยู่ตามชนบทเหล่านั้น เพราะฉะนั้นอาจารย์
 มหาวิทยาลัยจะเห็นได้ชัดข้างในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเมืองหลวงแท้ ๆ บางทีซึ่งเกิดปัญหาสอง
 ไหลแล้วมีคนไปประมูลให้ราคาสูง ๆ ยังไป ทั้งที่ความสะดวกสบายมีโอกาที่จะไปสอน
 จีแค่ข้างนอก ทำสัมมนาหารายได้พิเศษมีรายได้มาก บางทีก็ตั้งลาออกไปเพราะทน
 สิ่งชั่วเข้าข้างนอกไม่ได้ สิ่งจูงใจข้างนอก เงิน ทอง เงินเดือนที่มากซึ่งข้างนอกไม่ได้ ที่มี
 ต่างจังหวัดด้วย ความกันดารความเป็นอยู่ในนั้นไม่ค่อยเหมาะสมเงินทองไม่มากพอ จะได้

ครูดี ๆ หรือ หรือมหาวิทยาลัยมีแต่เพียงตัวเดียว แต่ครูบาอาจารย์คุณภาพก็อาจจะต้อง
ไปดวนนักศึกษา อันนั้นน่าเป็นห่วง ถ้าเราตั้งมหาวิทยาลัยแล้วครูบาอาจารย์อาจจะไม่ได้
ไปกว่าความโรงเรียนวัดสมโภชโบราณพระสมุทก่อนตามต่างจังหวัดสอนหนังสือ ชาวทางด่วน
คือกรรม วัฒนธรรมได้ดีมากน่าเป็นห่วง เพราะยังต้องใช้งบประมาณของรัฐอยู่ และในนี้
กระทบจิตใจในบางส่วน คือบอกให้ทราบได้นั้นไม่ต้องส่งรัฐให้ใช้กับมหาวิทยาลัยได้ แต่
กระทบก็ส่งสั่นแต่เพียงเป็นตัวหนังสือที่เขียนไว้หวาน ๆ เพราะต่างจังหวัดโดยเฉพาะ
มหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ก็ยังไม่ค่อยเสี่ยงจะเอาเราไปได้จะไรก็ตามนอกจากอ้างที่ว่ามีทั้งหน้า
ไว้เลี้ยงปศุสัตว์ไว้ทำอะไรต่าง ๆ พวกนั้น จัดสรรที่ดินไป นอกนั้นก็จะมีจัดสัมมนาที่หา
ใครที่จะไปเรียนยอมไปเสียเงินแพง ๆ ก็คงยาก เพราะครูบาอาจารย์คงไม่คิดจะไป
จากกรุงเทพฯ ก็โรงเรียนให้เขา นอกนั้นก็คงไม่จะทำตลอดไปไม่รอด เพราะฉะนั้น
สิ่งเหล่านี้จะได้เราไปได้อย่างไร ไม่เหมือนอย่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงหรืออย่างนี้ว่าเขาจัดได้เพราะเขามีครูบาอาจารย์
ที่เป็นปึกแผ่นอยู่แล้ว มีชื่อเสียงอยู่แล้ว มีที่ต่างประเทศมาช่วยด้วย เขาก็ได้รายได้จาก
พวกเหล่านี้พอเป็น เรื่องที่จูนเจอกับราชจ่ายของอาจารย์ไปได้ แต่ต่างจังหวัดก็กระทบสงสัย
ว่าจะเอาตัวไม่รอด เพราะฉะนั้น เรื่องที่น่าเป็นห่วงว่ารัฐบาลอาจจัดตั้งให้ไป แต่ในที่นี้ก็
อาจจะลำบาก สถานที่อาจจะรกร้าง แล้วคือธรรมของนักศึกษาจะลำบากคณะกรรมาธิการ
ร่วมกันนำคิดมากเวลานี้ เรามีปัญหาทางศีลธรรมอยู่แล้ว เราจะมีปัญหาการะเหล่านี้เกิด
หนักขึ้นไปอีก เราถามสิ่งเหล่านี้ไปคิดว่าจะได้ประโยชน์ แต่สิ่งที่เสียอาจจะมากกว่าสิ่งที่
จะได้ กระทบอาจจะฝากไว้ คุณภาพของอาจารย์ก็ยาก เหมือนอย่างที่กระทบเราเรียน
แล้วปัญหาหนักไปอยู่ต่างจังหวัดเครื่องมือไม่มี โรงพยาบาลไม่มี แต่อย่างตัวเด็กมหาวิทยาลัย
พลสร้างได้ห้องประชุมพลสร้างได้ แต่ห้องแล็บ (Lab) สมมุติว่าทางภาษาทางอะไร
ต่าง ๆ ที่เราต้องใช้ห้องพวกนี้ ห้องเวิร์คช็อป (Work shop) พวกนี้เราก็ทำได้ลำบาก
เหมือนกันคอมพิวเตอร์ ๆ ก็คงลงทุนได้ยาก สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องต้องนำคิดทั้งนี้ขณะรับ
จะไปสอนแบบ ก-ข-ค แบบเมื่อก่อนก็คงไม่มีประโยชน์ เราต้องสอนให้ทันกับระบบ
โลกาภิวัตน์ของต่างประเทศที่เขาที่เขาเจริญมาก นักศึกษาเราก็ต้องให้ทันสมัยด้วย เรียน
ให้ทันเขา ใช้ประโยชน์ ทั้งใน เรื่องของที่จับมาก็เหมือนกัน คุณภาพของนักศึกษาเหล่านี้
ที่ไปเรียนกัน ครูบาอาจารย์ได้เงินเดือนสูงก็ต้องอยู่กับนักศึกษาไปเรียนมากพอ คนที่จะไป
เรียน เขาก็ต้องมีเป้าหมายว่าเรียนแล้วออกมาหางานทำได้ ถ้าออกมาแล้วจะต้องไปอยู่

ชาวพลี นม เลี้ยงควาย ไปไถนาอีกที่ป่าอกร หมดประโฮชน์ หรือไปจับรถนทรกเคอร์
 ีขบรถคันต้นไม่มีประโฮชน์ เพราะฉะนั้นก็เข้ามาในเมืองลี้กก็เป็นภาระอีกในการที่จะต้องมา
 นกัปัญหาความหนานหนักงชุมกันก็จะลำบาก เรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องอะไรคืออะไร ปัญหา
 จิปาถะ เพราะฉะนั้นกรมอชากจะฝากเอาไว้ว่าในเรื่องเหล่านี้จะแก้อย่างไร เพราะ
 ว่าจะอย่างเรื่องสมองไหล มหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ เวลานี้ก็ถึงปวดศีรษะอยู่ แล้วครูบาอาจารย์
 ๕๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท เรื่องเล็กน้อย ไม้พอ ช้างนอกเขาประมวลเป็นแสนเพราะฉะนั้น
 มหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ตั้งเงินเดือนแค่หมื่นกว่า กระทบว่ามีค้อมมีใครออกไปหรือครับ
 กรมอชากจะทราบ เรือนฝากไว้ เพราะฉะนั้นปัญหาเหล่านี้ถ้ารัฐบาลเป็นคนกลั่นกรอง
 ก่อนจะส่งกฎหมายเข้ามาสู่สภาากลางมาพิจารณาด้วย ถ้าอย่างที่เป็นวิชาเขตก็แล้วไป
 แต่ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ขึ้นมาเอง เกิดขึ้นมาเอง ๆ เอง กรมพนักงักนั้นจะช่วยกัน
 คิดเบรทไว้บ้างอะไรไว้บ้างนะครับ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเพชรครับ

นายเพชร สุทธิธรรมดำรง : ขอขอบคุณประธานครับ กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ กระผม พชร สุทธิธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ กระผม
 คงจะไม่ขัดข้องที่รัฐบาลจะมีนโยบายในการให้การศึกษาให้กับเยาวชนในต่างจังหวัดให้มีความ
 ักดีเทียมกันกับเยาวชนซึ่งรับการศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร กระผมมีข้อสังเกตและ
 อาจแสดงความคิดเห็นเสนอไป และก็อาจจะเป็นคำตอบให้กับท่านสมาชิกวุฒิสภา กระผม
 ขออนุญาตที่กล่าวนาม พลเอก เป้ว รมณตรี ซึ่งคิดว่าในวันนี้ได้มีคำถามไปถึง
 พชชฯ รมณตรี หลายคำถามแต่เนื่องจากว่าขณะนี้ พชชฯ รมณตรีซึ่งรับผิดชอบของ
 มหาวิทยาลัยในรัฐบาลไม่มีครับ ท่านลาออกไป และขณะนี้ความรับผิดชอบอยู่ที่ท่าน
 รองนายกฯ บุณย์และขณะนี้ท่าน รมณตรีใส่ไว้ จึงรับผิดชอบเป็น รมณตรีว่าการกระทรวง
 สุทธิธรรมมาซึ่งทำหน้าที่แทน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีคำถามไหนที่ท่านไม่ชัดเจนก็ต้อง
 อกอีกนะครับ ในความรู้สึกของกระผม สำหรับในมาตรา ๖ ซึ่งกรมคิดว่าในข้อคำ
 ที่เขียนไว้ในมาตรา ๖ นั้นจะถูกต้องแล้ว เพราะว่าเป็นการแบ่งส่วนราชการ เพราะ
 ฉะนั้นการที่แบ่งส่วนราชการนั้นก็จะต้องมีสำนักงาน แต่ถ้าหากว่าจะพิจารณาในคำขอของ
 มาตรา ๓ ในเรื่องคำจำกัดความวิชาเขต วิชาเขต คำนี้เป็นการจำกัดพื้นที่การศึกษา
 นะครับ ซึ่งการจำกัดพื้นที่การศึกษาจะเป็นวิชาเขตได้นั้นจะต้องมีส่วนราชการตั้งแต่ ๒
 ส่วนขึ้นไป ไปรองรับตรงนั้น เพราะฉะนั้นคำในมาตรา ๖ นั้นจะถูกต้องแล้ว แต่คำใน

มาตรา ๖ ประกอบกับในมาตรา ๓ คำจำกัดความตรงนี้น่าจะมีการเขียนเพิ่มเติม ซึ่ง
 นิดพลาดไปในการร่างกฎหมายอีกจุดหนึ่งก็คือในมาตรา ๑๘ ในมาตรา ๑๘ (๘) เกี่ยวกับ
 เรื่องอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ความจริงแล้วสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ตาม
 มาตรา ๑๘ ใน (๘) ก็คือ พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงาน
 วิชาเขตตรงนั้นะครับกระหม่อมว่าคำว่า การยุบเลิกสำนักงานวิชาเขตน่าจะเป็นคำที่
 นิดพลาดไป ความจริงแล้วน่าจะเป็นคำว่า การยุบเลิกวิชาเขต มากกว่า ซึ่งคำนี้จะ
 สอดคล้องกับความในมาตรา ๘ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก
 วิชาเขต บัณฑิตวิทยาลัย ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา กระหม่อมคิดว่าถ้อยคำในมาตรา ๑๘
 (๘) สำหรับคำว่า สำนักงาน ตรงนั้นน่าจะเป็นคำที่เกินเลยเข้ามา แต่กระหม่อมจะมี
 คำถามผ่านไปซึ่งท่านประธานและผ่านไปซึ่งท่านรัฐมนตรีในทบายนิดเดียวครับว่าเกี่ยวกับ
 เรื่องการร่างกฎหมาย คือในมาตรา ๘ บอกว่า การจัดตั้ง การรวมการยุบเลิกวิชาเขต
 บัณฑิตวิทยาลัย คณะหรือสถาบัน ลักษณะเดียวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่ท่านให้ตราเป็น
 พระราชกฤษฎีกา แต่ที่นั่นหากว่าเราจะพิจารณาต่อไป ในมาตรา ๘ บอกว่า ภาสได้
 วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้า
 สมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ อันนี้ก็คงจะหมายความว่า การที่จะรับสถานการศึกษาซึ่งมีอยู่แล้ว
 นอกจากเขตอำนาจ หรือนอกจากความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยที่จะจัดตั้งขึ้นในนั้น
 ความจริงแล้วเป็นการรับส่วนราชการอื่นเข้ามาสมทบในมหาวิทยาลัย ซึ่งจัดตั้งขึ้นหรือ
 มีอยู่แล้ว ที่นั่นหากจะพิจารณาต่อไปในมาตรา ๘ วรรคสอง บอกว่า การรับเข้าสมทบ
 หรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
 มหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย กระหม่อมคิดว่าตรงนี้น่าจะเป็นการ
 ให้อำนาจมหาวิทยาลัยมากไปหรือเปล่า เพราะการที่จะนำสถาบันการศึกษาอื่นหรือสถาบัน
 วิจัยอื่นเข้ามาร่วมกับมหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่แล้วก็น่าจะเป็นการใช้งบประมาณ น่าจะเป็นการ
 ใ้บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นเท่ากับเป็นการเพิ่มสถาบันเพิ่มองค์กรที่ตั้ง
 รับผิดชอบขึ้นมา ตรงนี้ในมาตรา ๘ วรรคสองน่าจะมีการจัดท้าวเป็นพระราชกฤษฎีกาให้
 สอดคล้องกับในมาตรา ๘ และเพื่อให้สอดคล้องกับความรับผิดชอบของรัฐมนตรีซึ่งกำหนดไว้
 ในมาตรา ๘ กระหม่อมคงจะมีความเห็นและคำอามฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีเพียงเท่านี้
 ของขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณรุ่งธรรมครับ

นายรุ่งชรรณ ลัดพลี : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายรุ่งชรรณ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนว่ากระผมยังไม่วางใจว่าจะสนับสนุนในหลักการ หรือรับในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยซึ่งไม่กระจำใจในหลาย ประเด็น ประเด็นแรกก็คือเรื่องของนโยบายของรัฐเองที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึง ไปบางประการแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของ การสร้างมหาวิทยาลัยซึ่งยังอยู่ใน ลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐเช่นเดิม แทนที่จะออกไปในรูปแบบของมหาวิทยาลัยในกำกับ รัฐบาลซึ่งมีความกระตือรือร้นอย่างมากที่สุดในขณะนี้ และกระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายไปแล้วว่าการออกจากสภาพ ของการควบคุมดูแลของรัฐไปสู่ มหาวิทยาลัยกำกับนั้นค่อนข้างจะยากถ้าเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในสภาพของรัฐอยู่แล้ว กระผม จึงตั้งข้อกังขาในนโยบายของรัฐจริง ๆ ว่าถึงสนับสนุนให้มีการเกิดมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ซึ่งจะออกไป รูปแบบใหม่ที่มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ก็ขอเป็นคำถามหนึ่ง ซึ่งขอสนับสนุนคำถามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไปแล้ว ในส่วนของ การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยนั้นกระผมเองมีปัญหาลูกอยู่ในมาตรา ๑๒ ซึ่งมีองค์ประกอบของ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่ข้อใจก็คือมีกรรมการจำนวน ๘ ท่านที่เลือกจากคณะ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยซึ่งที่แปลกไปจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอื่น ๆ นั่นคือ เรื่อง ของให้มีรองอธิการบดีเข้ามาอยู่ในส่วนนี้ด้วย ซึ่งแต่เดิมนั้นกรรมการจำนวนส่วนนี้ของ กรรมการสภามหาวิทยาลัยนั้นมักจะเลือกจากคณบดี หรือผู้อำนวยการสำนักหรืออะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ดูแลคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เหตุผลที่กระผมกล่าวถึงเรื่องนี้ก็เพราะว่า ใน มาตรา ๑๒ นั้นก็ได้กำหนดให้มีการตั้งรองอธิการบดี โดยอธิการบดีเป็นผู้นำเสนอต่อสภา มหาวิทยาลัย ไม่ได้กำหนดจำนวนไว้ จึงแม้ว่ารองอธิการบดีในส่วนของร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้จะไปเป็นผู้ดูแลกิจการของวิทยาเขต ซึ่งก็ถึง เป็นข้อสงสัยอย่างที่ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้ถามไว้เหมือนกันว่าจำเป็นจะต้องมีวิทยาเขตมากมาจนถึงอย่างนี้ที่เดียวหรือ ในจังหวัดเดียว อันนี้ก็ประเด็น แต่อย่างไรก็ตามอาจจะมีการตั้งรองอธิการบดีมากกว่า รองอธิการบดีที่ดูแลวิทยาเขตก็ได้ กระผมเป็นห่วงในส่วนนี้ว่าในจำนวน ๘ ท่านที่ได้รับ การเลือกหรือสรรหาจะด้วยวิธีใดยังไม่ปรากฏชัดเจนนั้น กระผมเกรงว่าอาจจะเป็นการ ผูกขาดโดยเฉพาะอย่างอธิการบดีเป็นผู้ตั้งรองอธิการบดี อาจจะตั้งรองอธิการบดีที่ตน แล้วมีการลงคะแนนเสียงก็อาจจะเป็นการตั้งรองอธิการบดีเกือบทั้งหมดก็เข้ามาเป็นกรรมการสภา

มหาวิทยาลัยที่ว่าได้ ซึ่งส่วนนี้เป็นห่วงที่ว่าจะมีการผูกขาดในการบริหารจัดการของสภา
มหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ ๓ ที่กระหม่อมเป็นห่วงก็คือในส่วนของการเลือกคณะของ ๘ ท่านที่มา
จากคณาจารย์ประจำ ซึ่งในที่นี้ได้เพิ่มส่วนของข้าราชการของมหาวิทยาลัยขึ้นมาอีก ๓ ท่าน
กระหม่อมก็ถึงเป็นห่วงว่าในการกำหนดให้มีที่กต่อสองในจำนวนแปด จากคณาจารย์กับ
ข้าราชการประจำของมหาวิทยาลัยนั้น เอาอะไรมาเป็นเกณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใช้
ลักษณะของพลเมือง หรือประชากรส่วนองข้าราชการสาธคณาจารย์กับสาขาราชการ
มหาวิทยาลัยนั้น กระหม่อมคิดว่าอันนี้ก็น่าจะได้อำนาจชัดเจน เพราะว่าเรามีตำแหน่งของ
ประธานสภาคณาจารย์เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง แต่ประธานหรือกรรมการที่เกี่ยวข้องกับ
ข้าราชการประจำนั้นไม่มีโอกาสที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ความ
เหลื่อมล้ำอันนี้อาจจะเป็นข้อที่เกิตปัญหาในการบริหาร หรือการเลือกหรือสรรหากรรมการ
สภามหาวิทยาลัยที่ว่าได้ ในท้ายที่สุดนั้นกระหม่อมอาจจะกราบเรียนว่าในส่วนองราชโองการ
มหาวิทยาลัยที่จะเกิดขึ้นในแห่งใหม่นั้น ในเรื่องของการงบประมาณนั้นมีโอกาสเพียงใดที่รัฐจะ
ลดลงในนโยบายของการกำหนดงบประมาณเป็นเงินก้อนที่จะให้สภามหาวิทยาลัยนั้น ไป
จัดสรรเงินแทนที่จะต้องจัดคานาธการ เรื่องของพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
ในแต่ละรายนั้น เพื่อจะเกิดความคล่องตัวในส่วนหนึ่ง อาจจะเป็นประโยชน์ที่เกิตให้เป็น
ข้อคิดข้อสังเกิตในการที่จะปรับมหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ใน
อนาคตกระหม่อมคิดว่า ถ้าเมื่อได้รับทราบข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่กระหม่อมได้กราบเรียนตามนั้น
กระหม่อมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็น่าจะรับได้ในหลักการที่จะเสริมสร้างให้ที่การขยาย
ขอบเขตของการศึกษา และความเป็นปึกแผ่นในส่วนองจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศใน
สิ่งหนึ่งที่ทำนสมาธิกษัตริรงเกิดคิดได้เพิ่มเติมขึ้นมาและเป็นห่วงในเรื่องของคณะต่าง ๆ ที่
เกิดขึ้นนั้น ถ้าดูความร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังเป็นลักษณะเช่นเดิม สมควรหรือไม่อย่างไร
จึงขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงรัฐบาลว่า คณะนี้คณะนพทหรือบุคลากรทางการ
นพทหรืยังเป็นปัญหาใหญ่ของประเศที่จำเป็นตองมีการสร้างหรือผลิตมากขึ้น กระหม่อมอาจจะ
กราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงรัฐบาลว่า สมควรจะให้มีการเพิ่มคณะนพทหรืในส่วนนี้
เป็นการเริ่มต้น เพราะในการสร้างบุคลากรนั้นต้องใช้เวลาาน ถ้าได้เริ่มต้นคณะนี้
อาจจะเป็นประโยชน์ที่เมาะกับสถานการณ์ของประเศในขณะนี้ ขอขอบคุนด้วย

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพิชัยครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายพิชัย วาสนาส่ง สมาชิกวุฒิสภา เรื่องนี้เป็นเรื่องที่กระผมคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราจะผ่านกันได้ง่าย ๆ ไม่ว่าจะในหลักการหรืออะไรก็ตาม กระผมคิดอย่างนี้ครับว่า ถ้าหากถามว่าควรจะต้องมหาวิทยาลัยอื่นหรือไม่ หรือเปลี่ยนมหาวิทยาลัยจากวิชาเสดมาเป็นมหาวิทยาลัยหรือไม่ ก็เหมือนกับถามว่าควรสร้างวัดหรือไม่ ไม่มีใครบอกไม่สร้างหรือยกครับ ถ้าใครบอกว่าไม่ควรสร้างวัดคนนั้นก็คงจะลำบาก แต่ถ้าถามว่าวัดเกิดขึ้นมารัฐบาลจะต้องเอาเงินทุ่มลงไปสร้างวัดกันไปเรื่อย ๆ หรือเปล่า ถ้าใครบอกสร้างวัดก็ขอสร้างกันขึ้นมา รัฐบาลก็ต้องทุ่มเทเงินงบประมาณลงไปแล้วก็สร้างวัดขึ้นมา กระผมคิดว่าบางทีไม่ใช่อย่างนั้น คือเวลานี้ในความคิดหรือในอุดมการณ์ การศึกษาวิรูจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้นหรือ แล้วรัฐจะต้องขยายการศึกษาออกไปให้มากโดยพลังของรัฐอย่างนั้นหรือ การที่จะให้เอกชนหรือว่าเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดของทบวง หรือของรัฐเป็นเรื่องที่เคลียดกันแล้วอาจจะให้เกิดเป็นอย่างนั้นขึ้นมา คือปล่อยให้มหาวิทยาลัยเป็นอิสระ แล้วก็ทำอะไรต่าง ๆ ให้มีความสามารถที่จะดูแลตัวเองได้เพื่อจะให้มีความเป็นเอกภาพ วิชาการต่าง ๆ ความเป็นเลิศ เพราะฉะนั้นถ้าหากเรามาติดกันอยู่กับการที่จะเกิดมีการตั้งตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี หรืออะไรต่าง ๆ เพื่อให้มีตำแหน่งเทียบเท่าเป็นอธิบดี หรือเทียบเท่าอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นเรื่องของระบอบมากกว่าว่าไม่ใช่เรื่องของ การศึกษา กระผมคิดว่าเท่าที่มีมหาวิทยาลัยอยู่ อย่างเช่นที่เราที่มีเชียงใหม่ ก็ขอนแก่น แล้วก็ตั้งขึ้นมาอีก มหาวิทยาลัยบูรพาหรืออะไรก็แล้วแต่ สุรนารี เวลาก็สามารถจะตั้ง แต่ถ้าหากว่ามาคิดถึงการศึกษาจริง ๆ แล้วกระผมซึ่งนึกถึงปรัชญาเดิมที่ครูเก่า ๆ สอนไว้คือท่านบาทหลวงซินดี้ ท่านเคอนิพันธ์เป็นความที่กระผมคิดว่า เป็น เรื่องที่น่าสนใจว่า วิชาเหมือนสินค้า อันนี้คำสอนเมืองไกล ต้องยกคำบาปไป จึงจะได้สินค้ามา จึงตั้งเอา กายเจ้าเป็นสาวเกาธินโสภา อันนี้ก็มีชื่อเสียงชื่อนานแล้ว วิชาเป็นเรื่องที่เราจะต้องแสวงหาไม่ใช่เอาไปวางไว้ให้ทุกแห่งเต็มไปด้วยหมดทั้งบ้านทั้งเมือง เมื่อถล่มจนอาจจะได้วิชาอะไรก็ต้องเดินทาง เข้ารถเข้าไปหาคนที่ท่านสอนให้ ประสิทธิ์ประสาทแล้วได้วิชาฉบับมา บกครองบ้านเมืองกัน ไม่ใช่ว่าจะมีครูเต็มไปหมดทั่วไปทุกหนทุกแห่ง ที่ไหนก็มีศาลา ที่ไหนก็มีกุฏิก็ตั้งไม่จำเป็นจะต้องไปรับไปเรียน หรืออยู่ที่ไหนก็มีคนสอนคนบอกที่กระผมคิดว่า คุณภาพสำคัญกว่าอย่างอื่นหมด การที่ไปหาที่คนนั้น หรือไปหาผู้สอนไปแต่การศึกษาหรือจะไปที่ไหน ก็เพราะว่าที่นั่นมีครูดี การตั้งมหาวิทยาลัยไม่ใช่ตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นชัยพิจารณาเพื่อ

ป็น มีทัศน หรือมีคิหรือมีอะไรต่าง ๆ ขึ้นมา แล้วก็ตั้งชื่อว่าเป็นคณะแพทย คณะวิทยาศาสตร์ คณะอะไรต่าง ๆ ส่วนจะมีครูหรือไม่มีครูนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่กระผมคิดว่าในอุดมการณ์ของการศึกษาอยู่ที่ว่ามีครูหรือไม่มีคนก็จะไปเรียนกันทั้งนั้น มหาวิทยาลัยในต่างประเทศมีหลักการที่กระผมคิดว่า เป็นหลักการที่สำคัญก็คือว่า พยายามแสวงหาคนที่มีความรู้เชิงของวิทยาศาสตร์ในสาขาแต่ละสาขา แล้วเอามาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย แล้วจัดการให้มีชื่อเสียงขึ้นมาในคณะนั้น ยกตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยในชั้นแนล ญูนีเวอร์ซิตี (National University) ของออสเตรเลีย ที่แคนเบอร์รา คนที่มีชื่อเสียงในอังกฤษ หรือมีชื่อเสียงในอเมริกา เขาจึงไป ใครสักคนจะเรียนกับคนคนนั้นต้องมากนั้นไปจนกระทั่งถึงแคนเบอร์รา เพื่อไปเรียนกับคนคนนั้น หรือว่าจะไปเรียนทางเศรษฐศาสตร์กับ กอร์ดเบรท ต้องเดินทางไปศึกษาอีก ออกากร่างสถาปัตยกรรมต้องพยายามไปฝากเนื้อฝากตัวกับคนนั้นคนนั้น มหาวิทยาลัยนั้นมหาวิทยาลัยนี้ ถึงจะได้เรียนได้รู้ แต่ทำไมไม่เข้ามีคณะต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้วเกิดมหาวิทยาลัยขึ้นมาหลายแล้วสอนคนออกมา คุณสมบัติคุณภาพไม่ถึงขนาด อันนี้เป็นข้อที่กระผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะได้นึกถึงว่าเป็นหลักการที่ควรจะทำมาพิจารณาด้วยว่า ในวันข้างหน้าเราจะเอาอย่างไรกันแน่ เราจะให้คนมีคุณภาพหรือเอาแต่เพียงจะได้สอน ๆ กันออกมาแล้วมีการพระราชทานปริญญาบัตร ซึ่งแต่ละครั้งในการพระราชทานปริญญาบัตร ของประธานาธิบดีต้องพูดกันตรง ๆ ว่าจบออกมา ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ คน ๕,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คน ถนนนี้เต็มไปด้วยคน รวดจอดกันที่ลานพระบรมรูป วัพระราชทานปริญญาบัตรกันที่หนึ่งก็ว่าวากันไปทั้งบ้านทั้งเมือง แล้วจะต้องมีอย่างนั้นอีก แล้วชาวเซดกันออกไปอีก กระผมคิดว่าบางที่การศึกษาไม่ได้อยู่ที่ไปมหาวิทยาลัยหรือครอบครัว แม้กระทั่งโรงเรียนเทคโนโลยี อย่าง ไสค์ฮิลล์เลอร์ของเยอรมันี่ สอนให้คนเป็นช่างเทคนิค หรือโรงเรียนการฝีมือของออสเตรียก็เช่นกัน เป็นประโยชน์อย่างเหลือเกิน แต่เราทำไม่ไหน แล้วนี่ผมจะให้กลายเป็นมหาวิทยาลัยกันให้หมด จะให้ทุกคนได้ปริญญากันให้หมด อันนี้กระผมสงสัยคิดว่า เป็นเรื่องที่จะต้องมาพิจารณาให้ลึกซึ้งลงไปกว่านี้ จึงขอตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ยังสงสัยว่ามหาวิทยาลัยนี้ขอให้มันแค่น้อยละ แต่ว่าขอให้มีความสามารถในการที่จะผลิตคนที่มีคุณภาพ มีคุณบารายาส์ที่ดี มีความลึกซึ้งในวิชาการต่าง ๆ รู้จักคิดรู้จักสอน รู้จักทำใจคนออกมาเป็นคนที่มากกว่าที่จะตั้งหลักสูตรขึ้นมาแล้วก็สอนพูดให้สอนได้ พอสอบได้ออกมาก็ได้ปริญญาแล้วก็จบลงไปกันแค่นั้น แล้วต่อไปจะทำงานได้หรือไม่ได้ก็ไม่รู้ กระผมมีประสบการณ์ในฐานะที่ต้องจ้างคนที่จบมหาวิทยาลัยมาทำงาน แล้วก็รู้ว่าเวลานี้คุณสมบัติน้องคนสุดท้าย

มหาวิทยาลัยออกมาถ้าจะไปเทียบกัน บางทีไม่เท่ากับคนที่จบ ม. ๘ ในสมัยคุณพลเอกพระหมหรืออะไรต่าง ๆ เสียด้วยซ้ำไป เขียนภาษาอังกฤษก็เขียนไม่ออกแต่งหนังสือก็แต่งไม่ได้ สอบมาได้อย่างไรก็ไม่ทราบแต่ว่าได้ปริญญาขึ้นมา มีเกร็ดเอามาให้ดูกันก็เท่านั้นเอง กระทบต้องการให้เกิดคุณภาพในกระบวนการการศึกษาขึ้นลุ่มมากกว่า การที่จะให้มีปริมาณของคนที่ยจบปริญญามาก เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงสภาจะกราบเรียนว่าบางที่รัฐบาลน่าจะไปทบทวนนโยบายเรื่องนี้กันเสียใหม่ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิทครับ

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท สุริสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา สำหรับข้อหนึ่งจากร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อันนี้คงถือว่าเป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลได้ดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายที่ได้วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายในข้อ ๘ ในเรื่องของการดำเนินการสังคมในการที่จะให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอิสระ แล้วในขณะเดียวกันก็จะให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลกระผม สภาจะกราบเรียนท่านประธานว่า สำหรับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามร่างของรัฐบาล แล้วก็คุ้มครอง พินิจสมบัติ กับคณะ คุณสมบัติ กุณวิเดือน กับคณะ นำเสนอ ถ้าเราศึกษาประวัติจริง ๆ เดิมเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษามหาสารคาม ตั้งขึ้นประมาณปี พ.ศ. ๒๔๑๗ การเติบโตจากวันนั้นถึงวันนี้ ๓๐ กว่าปี ถ้าดูแนวทางการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่เรากำลังพิจารณาว่าพระราชบัญญัติอยู่ในขณะนี้ เราจะเห็นได้ชัดว่ามีการพัฒนามาเป็นระยะเวลาช้านานพอสมควร แต่ความเติบโตของสถาบันค่อนข้างจะเป็นไปอย่างเชื่องช้า ทั้ง ๆ ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้เหมือนกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เหมือนกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในแง่ที่วัตถุประสงค์ ถ้าดูตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยจะมีอยู่ ๓ - ๔ ประการเหมือนกัน คือการสอน วิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นเหมือนกัน ทุกอย่างเหมือนกัน แต่ความเติบโต ถ้าไปเทียบกับมหาวิทยาลัยที่กระผมเอ่ยถึงแล้ว ทั้งไทยกันลิบลับ แล้วจึงมาเทียบกันในขณะนี้ ระหว่างมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่จะตั้งขึ้นใหม่ กับมหาวิทยาลัยบูรพาที่เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางส่วนเสียก่อน แตกต่างกันอย่างฟ้ากับดิน ในขณะนี้ กระผมเองต้องขอชมเชยทางรัฐบาลที่ได้เร่งรัดในเรื่องนี้ แล้วกระผมคิดว่า คงจะต้องแสวงหาทางที่จะพัฒนาให้เติบโตโดยเร็ว ใครก็ตามที่คิดว่าในเรื่องนี้ถ้าหากว่าให้เป็นอยู่เดิมจะเวิร์ก (Serve) ประชาชนในท้องถิ่นได้ดีกว่าการเป็นนิติบุคคลแล้ว

กระผมคิดว่าคิดไม่ถูกในลักษณะนั้น กระผมขอฝากให้คนในท้องถิ่นเขาคิดกันเอง ทำกันเอง แล้วก็หาทางพัฒนาตนเอง ถ้าถึงที่สุดให้เขารับผิดชอบกัน เบ็ดเสร็จกันภายในจังหวัดนั้นเอง ได้ก็จะเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อคนในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการที่จะขยายเป็นวิชาเทคนิค หรืออะไรก็ตาม เป็นเรื่องที่มีผู้บริหารจะต้องพิจารณาตามเหตุตามผล ว่าควรจะต้องขึ้นมาแค่ไหน อะไร อย่างไร ให้สอดคล้องกับการพัฒนาหาวิทยาลัยแค่ไหน อะไร อย่างไร อันนี้กระผมเชื่อว่าภูมิปัญญาของคนในมหาวิทยาลัยสามารถที่จะกระทำได้ การเป็นนิติบุคคลทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน ไม่น่าจะเป็นในเรื่องของการกำหนดนโยบาย หรือการกำหนดงบประมาณ หรือไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการบริหารในเรื่องอื่น ๆ ที่พยายามหาทางที่จะพัฒนาหาวิทยาลัยให้สามารถที่จะตอบสนองความต้องการ ตอบสนองในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพของคนในท้องถิ่นได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วย แล้วก็ขอแสดงความยินดีอีกเรื่องหนึ่งที่ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา แล้วกระผมคิดว่าทั้งคณะรัฐมนตรี รวมทั้งผู้แทนราษฎรที่ได้เสนอนั้นคิดว่า เป็นเรื่องที่มีประโยชน์มาก แล้วก็คงจะเป็นการมอบของขวัญปีใหม่ที่จะมาถึงใกล้ ๆ นี้ด้วย ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายไสว พัดโน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายไสว พัดโน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ต้องขอกราบประทานอภัยท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่กระผมต้องขึ้นมาตอบคำถามของท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลาย ซึ่งกระผมเพิ่งได้รับการขอร้องให้มาช่วยเสนอและชี้แจงความความบกพร่องในกฤษฎีกา ซึ่งได้กราบกันอยู่แล้วนะครับว่า ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ คุณสุเทพ อัครการ ได้ลาออกจากตำแหน่งไป เมื่อเข้าก็ประสานไปทางท่านรองเนติฯ ท่านก็บอกว่าการทำก็ไม่สบายใจที่จะทำหน้าที่อยู่ตรงนี้นะวันนี่ ไม่นั่นใจว่าท่านเองควรจะมานั่งตอบคำถามหรือไม่ อาจจะมีคำถามที่ท่านไม่อยากจะตอบ ท่านก็เลยบอกไว้ให้กระผมช่วยดำเนินการไป แต่ต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในเรื่องการกระจายการศึกษาอันนี้ เป็นนโยบายสำคัญ ของรัฐบาลที่จะให้ประชาชนได้มีความเท่าเทียมกันในด้าน การแสวงหาโอกาสทางการศึกษาในเรื่องนี้ถ้าจริง ๆ แล้ว คงจะเป็นร่างของท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรทั้งหมดหลายร่างที่เสนอเข้ามารัฐบาลเป็นผู้มาพิจารณา เพราะเนื่องจากว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้านการเงินรัฐบาลเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ และรัฐบาลสามารถที่จะสนองในทางงบประมาณ

ได้ และตรงกับนโยบายของรัฐบาลที่กระจายไป นาสภรัฐมนตรีก็ให้การรับรอง และเข้าสู่
 การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไป ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านคงจะเห็นแล้วว่า ได้มี
 การอภิปรายกันอย่างกว้างขวางในสภาผู้แทนราษฎร สำหรับที่นี้ก็มีคำถามของท่านสมาชิก
 ที่เคารพทั้งหลายท่าน เป็นการถามและเป็นการตอบกันไปในตัว กระผมก็ต้องเรว
 ตรง ๆ ว่า คำตอบจะไม่ลึกซึ้งเหมือนกับท่านผู้มีเกียรติหลายท่าน ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้ก็
 คุณโกวิท สุวีสวัสดิ์ ซึ่งเป็นนักการศึกษาที่ดี ก็เป็นคำตอบที่ดีอยู่แล้วพอสมควร แต่คงจะต้อง
 เรือนบางคำถามที่ท่านผู้มีเกียรติได้อามาถึง เรื่องรูปแบบของมหาวิทยาลัย ที่เหมือนจะให้
 ดำเนินการไปในระบบราชการมากกว่าที่จะเป็นมหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐบาล ซึ่ง
 น่าจะมีอิสระมากกว่า น่าจะให้โอกาสกับเอกชนมากกว่าต้องขอเรียนว่า ประเด็นนี้รัฐบาล
 ก็คำนึง แต่เห็นว่าเนื่องจากเป็นเรื่องที่กระจายออกไปค่อนข้างจะเป็นเรื่องใหม่ อาจจะไม่
 สิ้นคิดในระยะแรกก็ดำเนินการในรูปแบบนี้ไปก่อน หวังคงจะมีโอกาสที่จะพัฒนาปรับปรุง
 ไปในลักษณะที่ท่านอ้างอิงได้ สำหรับในเรื่องของการจัดตั้งตามข้ออ้างของบางท่าน
 เกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๘ มาตรา ๘ คงจะเป็นประเด็นกฎหมายที่ขอเรียนขึ้นแจง เช่น
 มาตรา ๘ ว่า การจัดตั้ง การรวมและการยกเลิกวิชาเขต กับการบริหารงานศึกษา
 ขึ้นสูง สภาขึ้นวิจัยอื่นเข้าสมทบในวิทยาลัยที่คณะบริหารวิกรมฯ เป็นลักษณะที่ค่อนข้าง
 จะคล้ายกัน ถ้าเราให้ความสำคัญเท่ากัน ถ้าจะใหม่เป็นกฤษฎีกาก็คงเป็นกฤษฎีกาด้วยกัน
 แต่ทั้งหมดคงจะเป็นเรื่องรายละเอียดมากกว่าที่จะเป็นเรื่องหลักการ เพราะฉะนั้น
 โศภภาพรวมแล้วเมื่อพี่น้องประชาชนต้องการและรัฐบาลสนองได้ และเป็นการสนองในทาง
 ที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล คิดว่าน่าจะไว้พิจารณากันต่อไปในรายละเอียดในชั้นการ
 พิจารณาของกรรมาธิการ แต่ในฐานะที่มาตอบคำถามท่านก็ต้องขอเรียนว่า การตั้ง
 มหาวิทยาลัยนั้นก็คงจะไม่ใช่เป็นการตั้งโดยไม่มีตารางเส้น โดยไม่คำนึงถึงสภาพของบัณฑิต
 ที่จะขึ้นมากมาย แต่กระผมเรียนว่า การมีบัณฑิตมากก็ดีกว่าที่เราจะมีผู้รับมาก รัฐบาล
 ก็มีนโยบายที่จะพิจารณาอีก ๒ - ๓ แห่ง เช่น ที่แม่โจ้ ที่มหาวิทยาลัยทักษิณ และที่
 มหาสารคามนี้ ๓ แห่ง เพราะฉะนั้นในลักษณะนี้คิดแล้วว่า อยู่ในปริมาณที่รัฐบาลสามารถ
 ที่จะสนับสนุนในเรื่องงบประมาณได้ ประเด็นที่สำคัญประเด็นหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องให้
 ทวีตสีนของมหาวิทยาลัยไม่ต้องส่งตลง ถ้าว่ารวม ๆ อย่างนั้น ก็ได้มีการพูดกันในประเด็น
 นี้ว่า ถ้าหากว่ามีกรบวิชาให้กับมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ถ้าหากว่ามหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย

หนึ่งนั้นไม่สามารถที่จะมาใช้เพื่อประโยชน์ของสถาบันเหล่านั้นเอง ผู้ที่บริจาคก็ไม่เต็มใจที่จะบริจาค บางทีผู้บริจาคอาจจะเป็นศิษย์เก่า เป็นผู้ปกครองอาจจะให้สถานศึกษาแห่งนั้นได้มีการพัฒนาไปตามความประสงค์ของตัวเอง อันนี้เป็นวัตถุประสงค์หนึ่ง ซึ่งหลาย ๆ มหาวิทยาลัยก็ได้เสนอหลักการนี้ขึ้นมาให้สภาได้พิจารณา กระผมอาจจะตอบคำถามของท่านได้ไม่หมด ต้องขอประทานอภัยที่จะต้องเขียนคร่าว ๆ ใดก็ดี แต่ขอเขียนว่าเรื่องหลักการน่าจะพอรับได้ และคงจะดำเนินการในรายละเอียดกันต่อไปในชั้นกรรมาธิการ และผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้าน ท่านก็สามารถที่จะเชิญมาชี้แจงได้ว่าควรจะดำเนินการประการใด ขอกราบขอบคृतท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ก็ได้อภิปรายพอสมควรแล้วครับ แล้วถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปรายอีกแล้ว ก็ถือว่าปิดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณาออกมือนั้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี กรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายไผ่ พัดโพธิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๗ ท่าน รัฐบาล ๗ ท่าน

ประธานวุฒิสภา : มีสมาชิกจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอของรัฐบาล

นายไผ่ พัดโพธิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รายนามกรรมาธิการ ๗ ท่าน ๑. นายแพทธีระเมธ สันวงษ์ ๒. นายวิจิตร ศรีสุวานนท์ ๓. นายวิสุทธิ์ เจริงาม ๔. นายบุรพา อิศลากร ๕. นายถ่านนาศ ปะติเส ๖. นายถาวรศักดิ์ สว่างสุวิจิตร และ ๗. นายจิรศักดิ์ คุมภาสวัสดิ์

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอรายชื่อ

พลโท ทนสุช สุสุวานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลโท ทนสุช สุสุวานนท์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๗๐

ท่านดังนี้ คือ ๑. พลเรือเอก เกาเหล็ก เจริญฤทธิ์ ๒. นายโกวิท วรพิพัฒน์ ๓. นายโกวิท สุวีสวัสดิ์ ๔. นายจรัส สุวรรณเวลา ๕. คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร ๖. พลเรือตรี จุมพล หงส์ทอง ๗. นายคุณิศ ศิริวราชม ๘. นายบัณฑิต ศิริพันธ์ ๙. พลเอก ประมณฑ์ ผลาสินธุ์ ๑๐. นายปัจจัย บุนนาค ๑๑. พลเรือโท ไทโรจน์ สิ้นดีเวชชกุล ๑๒. คุณหญิงลักขณา แสงสนิท ๑๓. พลอากาศเอก วรรณาก อภิจาวิ ๑๔. พลเอก วัฒนา สรวพานิช ๑๕. นายวินัย สมะขอน ๑๖. นายสรรเสริญ อุทัยเฉลิม ๑๗. นายสรวุฑ วัชรพล ๑๘. นายสิโรตม์ ไชยยานุวัฒน์ ๑๙. นายสุสัน ชำลีเครือ และ ๒๐. นายสุวรรณ จันทร์สม ขอบผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรัฐสภาอื่นที่รับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเสนอท่านอื่นอีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วย เชิญท่านเลขาธิการ
อ่านรายชื่อ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายละเอียดการปฏิวัติสภา : รายละเอียดการปฏิวัติสภา
พิจารณาว่าพระราชบัญญัติมหาวិทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. .... จำนวน ๗๗ ท่าน คือ
๑. นายกระมล ชนวงษ์ ๒. นายวิจิตร ศรีสอาด ๓. นายวิฑู เครืองาม ๔. นายบุรพา อัคฉากร ๕. นายอำนาจ ปะติเส ๖. นายธีรวงศ์ แสงสุวิจิตร ๗. นายจิรศักดิ์ ฅมาสวัสดิ์ ๘. พลเรือเอก เกาเหล็ก เจริญฤทธิ์ ๙. นายโกวิท วรพิพัฒน์ ๑๐. นายโกวิท สุวีสวัสดิ์ ๑๑. นายจรัส สุวรรณเวลา ๑๒. คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร ๑๓. พลเรือตรี จุมพล หงส์ทอง ๑๔. นายคุณิศ ศิริวราชม ๑๕. นายบัณฑิต ศิริพันธ์ ๑๖. พลเอก ประมณฑ์ ผลาสินธุ์ ๑๗. นายปัจจัย บุนนาค ๑๘. พลเรือโท ไทโรจน์ สิ้นดีเวชชกุล ๑๙. คุณหญิงลักขณา แสงสนิท ๒๐. พลอากาศเอก วรรณาก อภิจาวิ ๒๑. พลเอก วัฒนา สรวพานิช ๒๒. นายวินัย สมะขอน ๒๓. นายสรรเสริญ อุทัยเฉลิม ๒๔. นายสรวุฑ วัชรพล ๒๕. นายสิโรตม์ ไชยยานุวัฒน์ ๒๖. นายสุสัน ชำลีเครือ และ ๒๗. นายสุวรรณ จันทร์สม

ประธานวุฒิสภา : กำหนดการแปดตุลิตีรับท่านรัฐมนตรี

นายไสว พิณิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ตามที่บังคับ ๕ วัน

ประธานวุฒิสภา : ครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

๗๘

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นข้อข้างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นไปตามนั้น ท่านที่เป็นกรรมาธิการชุดนี้
กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายการเงิน และเวลานี้เหลือเวลาอีกเพียง ๑๖ วันเท่านั้นละนะ
กรรมาจารย์

ต่อไป ๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัด
ลพบุรี พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ความ हुई
ที่ สผ ๐๐๐๘/๓๖๑๘๘

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด

ทราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
รวม ๕ ฉบับ

ควมในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ ก็ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
ซึ่งคณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ ดังต่อไปนี้

- ๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. ....
- ๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอเทิง จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. ....
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. ....
- ๔. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. ....
- ๕. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. ....
ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมา เพื่อนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

คามรัฐธรรมูณแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๐

LIRT

๗๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

มารุต บุญนาค

(ศาสตราจารย์มารุต บุญนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ ตามบัญชีที่แนบ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ละฉบับ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ และที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณาโดยกรมการเดิมสภาตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุมจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ละฉบับในวาระที่ ๓ เว้นตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม

๒๕๓๗

ศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ

(นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการเลขาธิการ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี เรียกว่า "ศาลจังหวัดชัยบาดาล" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

๘๒

มาตรา ๘ ให้ศาลจังหวัดชัยบาดาลมีเขตตลอดท้องที่อำเภอชัยบาดาล อำเภอ
โคกเจริญ อำเภอท่าหลวง อำเภอสระโบสถ์ และกิ่งอำเภอลำสนธิ ในจังหวัดลพบุรี
ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดชัยบาดาล ตามพระราชกฤษฎีกา
ที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดลพบุรีมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดชัยบาดาลด้วย
บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดลพบุรีในวันเปิดทำการศาลจังหวัดชัยบาดาลตามมาตรา ๓ ให้
คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดลพบุรี

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

๑๓

ประชาชนผู้ศึกษา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วย
การเงิน และเหลือเวลาอีก ๑๖ วันเช่นกัน ขอเชิญท่านเลขาธิการผู้ศึกษา
นาสหินัด คารชะลิวี (เลขาธิการผู้ศึกษา) :

"สารบบ"

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดคือ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ)
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ)
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ)
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ)
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ)
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวที่ละฉบับในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ และที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณาโดย
กรรมาธิการเต็มสภาตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ โดยมีร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการ
พิจารณา ที่ประชุมจึงได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ละฉบับในวาระที่ ๑ เรื่องความ
ลำดับมาตราวรรจบ้างและลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อผู้ศึกษาเพื่อพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวสำนักนกราชการส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม

พ.ศ. ๒๔๗๗

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๗

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติตั้งศาลจังหวัดอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรีให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอชัยบาดาล อำเภอโคกเจริญ อำเภอท่าหลวง อำเภอสระโบสถ์และกิ่งอำเภอสำนั จังหวัดลพบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี
 พ.ศ. ....
 (นายนิพนธ์ วารปิตุยานนท์ และนายประทีป ทอง วิจารณปวีร์ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรีให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอชัยบาดาล อำเภอโคกเจริญ อำเภอท่าหลวง อำเภอสระโบสถ์และกิ่งอำเภอสำราญ จังหวัดลพบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และเนื่องจากที่ศาลจังหวัดลพบุรีอยู่ห่างจากอำเภอชัยบาดาลประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร เป็นเหตุให้ประชาชนผู้จากจนถึงจะต้องค่าเดินทางศาลไม่มีค่าใช้จ่ายก็จะไปดำเนินการได้ จึงทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกเบียดเบียนเอาวัดเอาเปรียบเสียสิทธิประโยชน์อันพึงได้ตามกฎหมาย และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะแสดงความคิดเห็นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกแสดงความคิดเห็น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกรายชื่อเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุตศรับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกรายชื่อ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี กรรมาธิการครบท่านรัฐมนตรี

นายไสว หัตถิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กรรมาธิการเต็มสภา

๓ วาระ

ประธานวุฒิสภา : คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ๓
วาระ ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกรายชื่อเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ขอเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภา

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอ
ชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี เรียกว่า
"ศาลจังหวัดชัยบาดาล" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดชัยบาดาลมีเขตตลอดท้องที่อำเภอชัยบาดาล อำเภอ
โคกเจริญ อำเภอทานตะวัน อำเภอสระโบสถ์ และกิ่งอำเภอสามโก้ ในจังหวัดลพบุรี

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดชัยบาดาลตามพระราชกฤษฎีกาที่ออก
ตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดลพบุรีมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดชัยบาดาลด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณา
อยู่ในศาลจังหวัดลพบุรีในวันเปิดทำการศาลจังหวัดชัยบาดาล ตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณา
พิพากษาในศาลจังหวัดลพบุรี

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๘๘

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไข
ถ้อยคำใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ จะเห็นชอบด้วยกับ
ร่างที่สภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบด้วยแล้วหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาอภิปราย

(มีสมาชิกอภิปรายเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี

ต่อไป ๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดเชียงราย

พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ
 พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญให้มีเขตตลอดทั้งอำนาจเจริญ อำเภอน้ำขุ่น อำเภอน้ำอ้อย อำเภอเมืองอำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน และกิ่งอำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำนาจเจริญและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นในอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เพียงแห่งเดียวเท่านั้น โดยมีเขตอำเภอตลอดทั้งจังหวัดเชียงรายแต่เนื่องจากการเดินทางในจังหวัดเชียงราย จากอำเภอรอบนอกไปอำเภอเมืองเชียงราย โดยเฉพาะจากอำเภอเทิง อำเภอป่าแดด อำเภอเชียงของ อำเภอพญาเม็งราย อำเภอเวียงแก่น และกิ่งอำเภอขุนตาล ไม่สะดวกและมีระยะทางไกล ประกอบกับในท้องที่ดังกล่าวมีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หากจะได้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย อีกแห่งหนึ่ง ก็จะเป็นการให้ความสะดวกแก่ประชาชนในการที่จะไม่ต้องเดินทางไกลและเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายสำเร็จ ภูนิคม เป็นผู้เสนอ)

LIRT

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย เรียกว่า "ศาลจังหวัดเทิง" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

๔๗

มาตรา ๕ ให้ศาลจังหวัดเทิงมีเขตตลอดท้องที่อำเภอเทิง อำเภอเชียงของ อำเภอป่าแดด อำเภอพญาเม็งราย กิ่งอำเภอขุนตาล และกิ่งอำเภอเวียงแก่น ในจังหวัด เชียงราย

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดเทิงตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตาม

มาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดเชียงรายมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดเทิงด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้าง

พิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดเชียงรายในวันเปิดทำการศาลจังหวัดเทิงตามมาตรา ๓ ให้คง

พิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดเชียงราย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

๙๓

ประชาชนวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน และเหลือเวลาพิจารณาอีก ๑๖ วัน ขอเชิญท่านสมาชิกการ

นายพินิต อารยะสิทธิ์ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงรายให้มีเขตตลอดทั้งที่อำเภอเทิง อำเภอเชียงของ อำเภอป่าแดด อำเภอนพาวังเมืองราช กิ่งอำเภอขุนตาล และกิ่งอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. .... (นายสำเร็จ ภูนิคม เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นในอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เพียงแห่งเดียวเท่านั้น โดยมีเขตอำเภอตลอดท้องที่จังหวัดเชียงรายแต่เนื่องจากการเดินทางในจังหวัดเชียงรายจากอำเภอรอบนอก ไปอำเภอเมืองเชียงราย โดยเฉพาะจากอำเภอเทิง อำเภอป่าแดด อำเภอเชียงทอง อำเภอพญาเม็งราย อำเภอเวียงแก่น และกิ่งอำเภอขุนตาล ไม่สะดวกและมีระยะทางไกล ประกอบกับในท้องที่ดังกล่าวมีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หากจะได้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย อีกแห่งหนึ่ง ก็จะเป็นการให้ความสะดวกแก่ประชาชนในการที่จะไม่ต้องเดินทางไกล และเพื่ออำนวยความสะดวกธรรมให้แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะแสดงความคิดเห็นใหม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกแสดงความคิดเห็น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย การลงมติขอขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกขมมือ)

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายไสว พิฒโน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กรรมาธิการเต็มสภา

๓ วาระ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นายฉนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดเชียงราย

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำนาจเจริญ จังหวัดเชียงราย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอ
เทิง จังหวัดเชียงราย พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย เรียกว่า
"ศาลจังหวัดเทิง" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดเทิงมีเขตตลอดท้องที่อำเภอเทิง อำเภอเชียงของ
อำเภอป่าแดด อำเภอพญาเม็งราย กิ่งอำเภอขุนตาล และกิ่งอำเภอเวียงแก่น ในจังหวัด
เชียงราย

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดเทิงตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตาม

มาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดเชียงรายมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดเทิงด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณา
อยู่ในศาลจังหวัดเชียงรายในวันเปิดทำการศาลจังหวัดเทิงตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณา
พิพากษาในศาลจังหวัดเชียงราย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ถ้าไม่มีผู้ใดจะขอแก้ไข
เพิ่มเติมข้อคำ หมจะขอมติในวาระที่ ๓ ถ้าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
สภาผู้แทนราษฎรมิได้เห็นชอบด้วยแล้วหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกข้อมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี

ประธานวุฒิสภา : ต่อไประเบียบวาระ ๖.๕ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
จังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอรัตนบุรี อำเภอชุมพลบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอสนม และอำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าวและโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอรัตนบุรี อำเภอกำลूम อำเภอจอมพระ อำเภอสนม อำเภอสำโรงทาบ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่าบรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

(นายอร่าม อามระดิษ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ เรียกว่า "ศาลจังหวัดรัตนบุรี" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยสหพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้ศาลจังหวัดรัตนบุรีมีเขตตลอดท้องที่อำเภอรัตนบุรี อำเภอชุมพลบุรี
อำเภอท่าตูม อำเภอสนม และอำเภอสำโรงทาบ ในจังหวัดสุรินทร์

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดรัตนบุรีตามพระราชกฤษฎีกา ที่ออก
ตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดสุรินทร์มีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดรัตนบุรีด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาล
จังหวัดสุรินทร์ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดรัตนบุรีตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษา
ในศาลจังหวัดสุรินทร์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การเงินและใช้เวลาพิจารณา ๑๖ วัน ขอเชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ให้มี
เขตตลอดท้องที่อำเภอรัตนบุรี อำเภอชุมพลบุรี อำเภอกำตม อำเภอสนม และอำเภอ
สำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าวและโดยที่
มาตรา ๑๑๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้น
ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. .... (นายอร่าม อามระดิช เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอรัตนบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอจอมพระ อำเภอสนม อำเภอสำโรงทาบ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่าบรรดาศาสดทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น"

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะแสดงความคิดเห็นเห็นสมควรที่จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครบ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาชกมือขึ้น

(มีสมาชิกชกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกชกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี กรรมาธิการครบ

นายสโร พิลาตัน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : คณะกรรมาธิการ

เต็มสภา ๓ วาระครบ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นข้ออื่นใหม่ครบ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เขียนท่านเลขาธิการอ่าน

นายพันิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ เรียกว่า "ศาลจังหวัดรัตนบุรี" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดรัตนบุรีมีเขตตลอดท้องที่อำเภอรัตนบุรี อำเภอชุมพลบุรี อำเภอท่าตูม อำเภอสนม และอำเภอสำโรงทาบ ในจังหวัดสุรินทร์

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดรัตนบุรี ตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดสุรินทร์มีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดรัตนบุรีด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดสุรินทร์ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดรัตนบุรีตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดสุรินทร์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

....."

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติว่าจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น (มีสมาชิกรายกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย (ไม่มีสมาชิกรายกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ต่อไประเบียบวาระ ๖.๕ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยกอำเภอสระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภออรัญประเทศ ออกจากการปกครองของจังหวัดปราจีนบุรี รวมถึงขึ้นเป็นจังหวัดสระแก้ว สมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัดสระแก้ว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด
ที่อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว ขึ้นที่อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี ให้มีเขตอำนาจในท้องที่อำเภอสระแก้ว อำเภอวัฒนานคร อำเภอวิบูลย์รักษ์ อำเภอคาพระสา อำเภอวังน้ำเย็น และอำเภอคลองหาด จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่ดังกล่าวจะได้รับความสะดวกสบายจากศาลโดยทั่วถึงกัน และจะเป็นการสะดวกต่อการพิจารณาพิพากษาคดีความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่ดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายเสนาะ เกียรติทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัด
สระแก้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
เรียกว่า "ศาลจังหวัดสระแก้ว" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๘ ให้ศาลจังหวัดสระแก้วมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว
 ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดสระแก้วตามพระราชกฤษฎีกาที่ออก
 ตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดกบินทร์บุรีมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดสระแก้วด้วย
 บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัด
 กบินทร์บุรีในวันเปิดทำการศาลจังหวัดสระแก้วตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาล
 จังหวัดกบินทร์บุรี

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
 .....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน และเหลือเวลาพิจารณาอีก ๑๖ วัน เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภา

นายนิสิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว

พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยกอำเภอสระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานครและอำเภออรัญประเทศ ออกจากการปกครองของจังหวัดปราจีนบุรี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดสระแก้ว สมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้วให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว เนื้อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัดสระแก้ว และโดยที่มาตรา ๑๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด
ที่อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี
พ.ศ. .... (นายเสนาะ เทียนทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว ขึ้นที่อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี ให้มีเขตอำนาจในท้องที่อำเภอสระแก้ว อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ อำเภอดาพระ อ่าวแกว อำเภอวังน้ำเย็น และอำเภอคลองหาด จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่ดังกล่าวจะได้รับความยุติธรรมจากศาลโดยทั่วถึงกัน และจะเป็นการสะดวกต่อการพิจารณาตัดสินความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่ดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น"

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดแสดงความคิดเห็นนะครับ ต่อไปผมจะขอมติในการรับหลักการในวาระที่ ๑ ว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี กรรมการชั่งกรับ ท่านรัฐมนตรี

นายไสว นันทิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กรรมการธิการเต็มสภา
๓ วาระครบ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว

พ.ศ. ....

_____

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้น

ที่อำเภอเมืองสระแก้ว

จังหวัดสระแก้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว

พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว เรียกว่า "ศาลจังหวัดสระแก้ว" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดสระแก้วมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดสระแก้วตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดบึงนารางมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดสระแก้วด้วย บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดบึงนารางในวันเปิดทำการศาลจังหวัดสระแก้วตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดบึงนาราง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
....."

ประธานวุฒิสภา : เป็นต้นจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขออนุญาตจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาขมือนขึ้นครับ

(เห็นสมาชิกขมือนเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกขมือน)

ประธานวุฒิสภา : ต่อไประเบียบวาระ ๖.๖ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู
พ.ศ. ....

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้แยกอำเภอ
หนองบัวลำภู อำเภอากลาง อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอสุวรรณคูหา
ออกจากการปกครองของจังหวัดอุดรธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู สมควรจัดตั้ง
ศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัด
หนองบัวลำภู เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัด
หนองบัวลำภู และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่าบรรดา
ศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอหนองบัวลำภู
จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นในอำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เพียงแห่งเดียวเท่านั้น โดยมีเขตอำเภอตลอดท้องที่จังหวัดอุดรธานีแต่เนื่องจากการเดินทางในจังหวัดอุดรธานี จากอำเภอรอบนอกไปอำเภอเมืองอุดรธานีโดยเฉพาจากอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง อำเภอนากลาง อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอน้ำโสม กิ่งอำเภอนากลาง ไม่สะดวกและมีระยะทางไกล ประกอบกับในท้องที่ดังกล่าวมีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หากจะได้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี อีกแห่งหนึ่ง ก็จะเป็นการให้ความสะดวกแก่ประชาชนในการที่ไม่ต้องเดินทางไกล และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายไพรัช นุชิต เป็นผู้เสนอ)

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอหนองบัวลำภู
จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ....

หลักการ

ให้จัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัด
อุดรธานี ให้มีเขตอำนาจในท้องที่อำเภอหนองบัวลำภู อำเภอกลาง อำเภอนนทบุรี
อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดอุดรธานี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน
ในท้องที่ดังกล่าวจะได้รับความยุติธรรมจากศาลโดยทั่วถึงกัน และจะเป็นการสะดวก
ต่อการพิจารณาตัดสินคดีความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่ดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลาย จะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดย
พระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

(นายไชยา พรหมา และนายวิเชียร ขาวขำ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัด

หนองบัวลำภู

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า

"พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด

หนองบัวลำภู พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ

ษณบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัด

หนองบัวลำภู เรียกว่า "ศาลจังหวัดหนองบัวลำภู" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศ

โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดหนองบัวลำภูมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดอุดรธานีมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดหนองบัวลำภู และให้ศาลแขวงอุดรธานีมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองหนองบัวลำภู อำเภอเมืองนาแก อำเภอโนนสัง และอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภูด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดอุดรธานีหรือศาลแขวงอุดรธานีในวันเปิดทำการศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดอุดรธานีหรือศาลแขวงอุดรธานี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติ

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวงการเงิน
จะเหลือเวลาพิจารณาอีก ๑๖ วัน เชิญท่านเลขาธิการ
นาสนินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยกอำเภอ
หนองบัวลำภู อำเภอากลาง อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอสุวรรณคูหา
ออกจากการปกครองของจังหวัดอุดรธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู สมควรจัดตั้ง
ศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัด
หนองบัวลำภู เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัด
หนองบัวลำภู และโดยที่มาตรา ๑๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า
บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIART

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอหนองบัวลำภู
จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. .... (นายไพรัช นุชิต เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นในอำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เพียงแห่งเดียวเท่านั้น โดยมีเขตอำเภอครอบคลุมท้องที่จังหวัดอุดรธานีแต่เนื่องจากการเดินทางในจังหวัดอุดรธานี จากอำเภอรอบนอกไปอำเภอเมืองอุดรธานีโดยเฉพาะจากอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง อำเภอนากลาง อำเภอสุวรรณคูหา อำเภอน้ำโสม กิ่งอำเภอนาสอง ไม่สะดวกและมีระยะทางไกล ประกอบกับในท้องที่ดังกล่าวมีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หากจะได้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี อีกแห่งหนึ่ง ก็จะเป็นการให้ความสะดวกแก่ประชาชนในการที่จะไม่ต้องเดินทางไกล และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอหนองบัวลำภู

จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ....

(นายไกรยา พรพมา และนายวิเชียร ชาวท่า เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้จัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี ให้มีเขตอำนาจในท้องที่อำเภอหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดอุดรธานี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่ดังกล่าวจะได้รับความสะดวกสบายจากศาลโดยทั่วถึงกัน และจะเป็นการสะดวกต่อการพิจารณาคดีความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่ดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลาย จะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

๑๒๑

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาชกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกชกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกชกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี กรรมการชกมือรับท่านรัฐมนตรี

นายไสว พัดโน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กรรมการ

เต็มสภา ๓ วาระครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เชิญท่านเลขาธิการ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู
พ.ศ. ...."

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัด
หนองบัวลำภู

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด
หนองบัวลำภู พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัด
หนองบัวลำภู เรียกว่า "ศาลจังหวัดหนองบัวลำภู" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศ
โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดหนองบัวลำภูมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดหนองบัวลำภู ตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดอุดรธานีมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดหนองบัวลำภู และให้ศาลแขวงอุดรธานีมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองหนองบัวลำภู อำเภอเมือง อำเภอโนนสัง และอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภูด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดอุดรธานีหรือศาลแขวงอุดรธานีในวันเปิดทำการศาลจังหวัดหนองบัวลำภูตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดอุดรธานีหรือศาลแขวงอุดรธานี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

....."

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่
ประชุมว่าเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบคำกรณียกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ทอบคุตครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
(ไม่มีสมาชิยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๖.๗ ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาล
จังหวัดกบินทร์บุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑๖๖

(สำเนา)

ด่วนที่สุด
ที่ สผ ๐๐๐๘/๓๖๑๕๕

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองวิน กท ๑๐๓๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงกาฬ ศาลจังหวัด
อุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงกาฬ ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัด
อำนาจเจริญ พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และ
ให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

มารุต บุนนาค

(ศาสตราจารย์มารุต บุนนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจ
ศาลจังหวัดคันทันบุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และ
ศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดคันทันบุรี
ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดอุบลราชธานี และ
เขตอำนาจศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. .... (นายอัสสระ สมชัย เป็นผู้เสนอ)
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสอง
ฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ และที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา
ตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุม
จึงได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนครบร่างและ
ลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม

๒๕๓๗

ศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ

(นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIART

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงพระบุรี
ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ
พ.ศ. ....

หลักการ

เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงพระบุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานีและ
ศาลจังหวัดอำนาจเจริญ

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัด
สระแก้ว โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว ทำให้ท้องที่อำเภอในเขตศาลจังหวัดสระแก้ว
เข้าซ้อนทับท้องที่อำเภอในเขตศาลจังหวัดบึงพระบุรีบางส่วน สมควรเปลี่ยนแปลงเขตศาล
จังหวัดบึงพระบุรีให้สอดคล้องกับเขตการปกครองท้องที่ของจังหวัดสระแก้ว และจังหวัด
ปราจีนบุรี และโดยที่พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยกอำเภอ
อำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม
อำเภอหัวตะพาน และกิ่งอำเภอเลี้ยวอำนาจ ออกจากการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี
รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ ดังนั้น เพื่อให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานีและศาลจังหวัด
อำนาจเจริญ มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ของจังหวัดนั้นตามเขตการปกครองท้องที่ อันเป็นการ
อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดอุบลราชธานี
และเขตอำนาจศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ....

หลักการ

เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดอุบลราชธานีและเขตอำนาจศาล จังหวัดอำนาจเจริญ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยกอำเภออำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม อำเภอหัวตะพาน และกิ่งอำเภอคืออำนาจ ออกจากการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานีและศาลจังหวัดอำนาจเจริญ มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ของจังหวัดนั้น ตามเขตการปกครองท้องถิ่นเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายอิสสระ สมชัย ภิรมย์ เป็นผู้เสนอ)

(๑) ให้ศาลจังหวัดบึงนารางบุรี มีเขตตลอดท้องที่อำเภอบึงนารางบุรี และอำเภอ
นาดี จังหวัดปราจีนบุรี

(๒) ให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานี มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี

(๓) ให้ศาลจังหวัดอำนาจเจริญ มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดอำนาจเจริญ

มาตรา ๘ บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอภูซำบั้ง อำเภอเขมราฐ และ
อำเภอโนนศิลา จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดอำนาจเจริญ ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดอำนาจเจริญ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๑๖
วัน ขอเชิญท่านเลขานุการ

นายนิโค อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจ
ศาลจังหวัดบึงทาบบุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และ
ศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงทาบบุรี
ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดอุบลราชธานี และเขต
อำนาจศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. .... (นายอัสสระ สมชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสอง
ฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ และที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณาโดยกรมการเมืองเพิ่มเติมสภา
ตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุม
จึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่ ๒ เรื่องตามลำดับมาตราจนจบร่างและ
ลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม

๒๕๓๗

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงกาฬบุรี
 ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ
 พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงกาฬบุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานีและ
 ศาลจังหวัดอำนาจเจริญ

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัด
 สระแก้ว โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว ทำให้ท้องที่อำเภอในเขตศาลจังหวัด
 สระแก้วซ้ำซ้อนกับท้องที่อำเภอในเขตศาลจังหวัดบึงกาฬบุรีบางส่วน สมควรเปลี่ยนแปลง
 เขตศาลจังหวัดบึงกาฬบุรีให้สอดคล้อง กับเขตการปกครองท้องที่ของจังหวัดสระแก้วและ
 จังหวัดปราจีนบุรี และโดยที่พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยก
 อำเภออำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม
 อำเภอหัวตะพาน และกิ่งอำเภอเลี้ยวอำนาจ ออกจากการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี
 รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ ดังนั้น เพื่อให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานีและศาลจังหวัด
 อำนาจเจริญ มีเขตอำนาจตลอดท้องที่ของจังหวัดนั้นตามเขตการปกครองท้องที่อื่นเป็นภาวะ
 อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIART

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดอุบลราชธานี
และเขตอำนาจศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ....
(นายอัสสระ สมชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดอุบลราชธานี และเขตอำนาจศาลจังหวัดอำนาจเจริญ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยกอำเภออำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอเขมราฐ อำเภอเสนางคนิคม อำเภอพิบูลย์รักษ์ และกิ่งอำเภอสิรินธร ออกจากการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานีและศาลจังหวัดอำนาจเจริญมีเขตอำนาจตลอดท้องที่ของจังหวัดนั้นตามเขตการปกครองท้องที่ อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาชกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกรัฐสภาขึ้นมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
(ไม่มีสมาชิกรัฐสภาขึ้นมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี กรรมการธิการครับ ท่านรัฐมนตรี

หาญไสว พัดไธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กรรมการธิการเต็มสภา

พิจารณา ๓ วาระ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกรัฐสภาขึ้นมือเป็นนอ้่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เชิญท่านเลขาธิการ

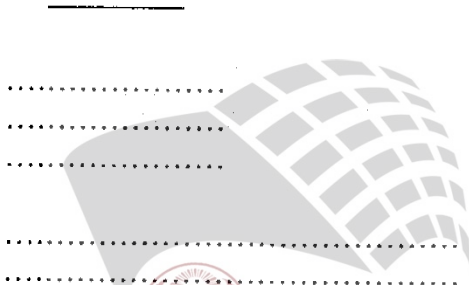
นายพันโท อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดคันทบุรี ศาลจังหวัดอุบลราชธานี
และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ

พ.ศ. ....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงนาราง ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดบึงนาราง ศาลจังหวัดอุบลราชธานี และศาลจังหวัดอำนาจเจริญ ดังนี้

- (๑) ให้ศาลจังหวัดบึงนาราง มีเขตตลอดท้องที่อำเภอบึงนาราง และอำเภอ นาดี จังหวัดบึงนาราง
- (๒) ให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานี มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี
- (๓) ให้ศาลจังหวัดอำนาจเจริญ มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดอำนาจเจริญ

มาตรา ๔ บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอกุดข้าวปุ้น อำเภอเขมราฐและอำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดอำนาจเจริญในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดอำนาจเจริญ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๑๓๗

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ต่อไปเป็นวาระ จ.๘ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๓๘

(สำเนา)

ความที่สี่
ที่ สฬ ๐๐๐๘/๓๖๑๕๖

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗
ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมคำอธิบายบทกถาหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. .... ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณา
ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

มารุต บุญนาค

(ศาสตราจารย์มารุต บุญนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูป
การปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครอง
แผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. .... (นางจักรพันธ์ อมจินดา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราช
บัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. .... (นายชินิจ
จันทร์สมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘
ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ และที่ประชุมได้ลงมติ
อนุมัติให้พิจารณา โดยกรมวิชาการเดิมสภาตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอ โดยถือ
ร่างของนางจักรพันธ์ อมจินดา กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุมจึงได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่ ๒ เรื่องตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติเห็นชอบ
ในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม

๒๕๓๗

ศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ

(นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปฎิรูปการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และ

ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

พ.ศ. ....

หลักการ

เพื่อยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปฎิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

เหตุผล

เนื่องด้วยคำสั่งของคณะกรรมการปฎิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ควบคุมการดำเนินรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงต่างๆ โดยให้สถานีวิทยุกระจายเสียงทั้งของทางราชการและเอกชนดำเนินรายการของตนต่อไปได้ ภายใต้อำนาจที่คณะกรรมการบริหาร วิทยุกระจายเสียงและโทรทัศนกำหนดไว้ ส่วนคำสั่งของคณะกรรมการปฎิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์ของทางราชการและเอกชน และให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการควบคุมวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งมีอำนาจในการลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลที่จะให้ประชาชนได้มีสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ และรับทราบข่าวสารตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย จึงจำเป็นต้องให้สื่อมวลชนมีอิสระและมีโอกาสที่จะเข้าถึงกันในการเสนอข่าวสารให้แก่ประชาชน จึงสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปฎิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และคำสั่งของคณะกรรมการปฎิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน
 ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และ
 ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
 พ.ศ. ....

หลักการ

ยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผล

เนื่องจากคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นคำสั่งที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการของสถานีวิทยุกระจายเสียงต่าง ๆ และให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ส่วนคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ นั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการของสถานีโทรทัศน์ และให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการควบคุมวิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งมีอำนาจลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ทั้งคำสั่งดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสาร อีกทั้งเป็นคำสั่งที่ออกมาใช้บังคับในขณะที่มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งมีความจำเป็นในขณะนั้น แต่ในปัจจุบันภาวะความจำเป็นดังกล่าวได้ผ่านพ้นเป็นเวลานานแล้ว ประกอบกับได้มีกฎหมายอื่น ๆ ใช้บังคับอยู่แล้ว เช่น ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีสิทธิเสรีภาพ ในการรับรู้และวิพากษ์ข่าวอย่างฉับพลัน และสามารถซักถามทางราชการของสถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ได้ทันที จึงจำเป็นต้องให้สื่อมวลชนมีอิสระในการเสนอข่าวสารให้กับประชาชน จึงสมควรยกเลิกคำสั่งของ

๑๘๒

การปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายพินิจ จันทน์สมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่
๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕
ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการ
ปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม

พ.ศ. ๒๕๑๙

๑๘๘

(๒) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติ

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถึง ๔๖ วัน
ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นาสนพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูป
การปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
พ.ศ. .... (นายจักรพันธ์ สมจินดา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. .... (นายพินิจ จันทน์สมบูรณ์ กับ
คณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕
(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ และที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณา
โดยกรรมาธิการเต็มสภาตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอ โดยถือร่างของ นาย
จักรพันธ์ สมจินดา กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุมจึงได้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าวในวาระที่ ๒ เวียงคานลำดับมาตรวจจบร่างและลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓
ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งไปวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม

๒๕๓๗

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และ

ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ....

(นายจักรพันธ์ อมจินดา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

เพื่อยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

เหตุผล

เนื่องด้วยคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ควบคุมการดำเนินรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงต่าง ๆ โดยให้สถานีวิทยุกระจายเสียงทั้งของราชการและเอกชนดำเนินการของตนต่อไปได้ภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียง และโทรทัศน์กำหนดไว้ ส่วนคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์ของทางราชการและเอกชน และให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการควบคุมวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งมีอำนาจในการลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลที่จะให้ประชาชนได้มีสิทธิเสรีภาพในการรับชมและรับทราบข่าวสารตามครรลองในระบบประชาธิปไตย จึงจำเป็นต้องให้สื่อมวลชนมีอิสระและมีโอกาสที่จะแข่งขันกันในการเสนอข่าวสารให้แก่ประชาชนจึงสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และ

ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ....

(นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

เหตุผล

เนื่องจากคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นคำสั่งที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงต่าง ๆ ปล่อยให้สื่ออยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน ส่วนคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้น ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินรายการของสถานีโทรทัศนและให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการควบคุมวิทยุ โทรทัศน ซึ่งมีอำนาจลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งคำสั่งดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสาร อีกทั้งเป็นคำสั่งที่ออกมาใช้บังคับในขณะที่มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งมีความจำเป็นในขณะนั้น แต่ในปัจจุบันภาวะความจำเป็นดังกล่าวได้ผ่านพ้นเป็นเวลานานแล้ว ประกอบกับได้มีกฎหมายอื่น ๆ ใช้บังคับอยู่แล้ว เช่น ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีสิทธิเสรีภาพในการรับรู้และรับทราบข่าวสารอย่างฉับพลัน และสามารถซักถามทางรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศนได้ทันที จึงจำเป็นต้องให้

สื่อมวลชนมีอิสระในการเสนอข่าวสารให้กับประชาชน จึงสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะ
ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และฉบับที่ ๑๓
ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงนันทภาควิน

คุณหญิงนันทภา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพดิฉัน

คุณหญิงนันทภา สุประภาตะนันท์ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างของสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร มิใช่เป็นร่างของรัฐบาล ดิฉันก็ขอทราบจะกราบเรียนหาหรือในลักษณะเป็น
ข้อสังเกตประกอบไปด้วย คิดว่าวัตถุประสงค์ตามเหตุผลที่อ้างมาในการยกเลิกนี้ที่ดิฉันคิดว่า
ต้องการให้สื่อมวลชนมีอิสระแล้วก็มีโอกาสที่จะแข่งขันกันในการเสนอข่าวสารให้กับประชาชน
ดิฉันคิดว่ากรณีมีอิสระนั้นก็ชอบอยู่แล้ว แต่ว่าทำไมจึงจะไม่ให้รัฐบาลเข้ามาส่วนที่จะควบคุม
เนื้อหาที่การดำเนินงาน จะเป็นโทรทัศนหรือวิทยุก็ตามดำเนินการให้อยู่ภายในขอบเขตที่
ถูกต้อง อย่างที่อ้างบอกว่ามีกฎหมายอื่นอยู่แล้วที่จะควบคุม คือประมวลกฎหมายอาญา
ประมวลกฎหมายแพ่ง อะไรเหล่านี้ ดิฉันคิดว่าเห็นว่าในประกาศของคณะปฏิรูปการปกครอง
แผ่นดิน ๓ ฉบับที่จะออกยกเลิกนี้ มีพฤติการณ์เป็นอันมากที่เราจะนำเอากฎหมายอาญา หรือ
กฎหมายแพ่งมาใช้บังคับหาได้ไม่ เช่นเป็นต้นว่าการแสดงภาคบันเทิงในลักษณะที่ชาวบ้าน
เขาเรียกกันว่า หน้าเฝ้า อย่างนี้เป็นต้น หรือว่าการใช้ข้อความที่เป็นภาษาที่เรียกว่า วิบัติ
อะไรอย่างนี้เป็นต้นแล้วอีกหลายกรณีเหลือเกินที่ว่าไม่ใช่เป็นความผิดทางอาญาหรือทางแพ่ง
แต่เป็นความไม่สมควร หรือว่าเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะขัดต่อวัฒนธรรมอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ถึง
ขนาดที่จะผิดกฎหมายอะไรเหล่านี้ ดิฉันเข้าใจว่าที่ประชุมคงจะเข้าใจเพราะว่าพวกเร
าก็ดูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุกันทุกวันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเลยออกจะกราบเรียนหาหรือผ่าน
ท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า เมื่อมีการยกเลิกประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
๓ ฉบับแล้วนั้น ทางรัฐบาลคิดว่าเป็นการเหมาะสมแล้วจะไม่มีการออกกฎหมายอื่น หรือระเบียบ
หรือข้อบังคับอะไรขึ้นมารองรับแทน เช่นนั้นหรือไม่ หรือว่าท่านพร้อมที่จะเสนอกฎหมายหรือ
อะไรขึ้นมาใหม่เพื่อที่จะเข้ามาแทนที่ประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทั้ง ๓ ฉบับ
นี้ เพราะเหตุที่ว่าจริงอยู่ในประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ๓ ฉบับมีเรื่อง
คำสั่งมีอยู่พอสมควรเหมือนกัน แต่ว่าควรที่จะแก้ไขได้ หรือถ้าท่านจะไม่แก้ไขท่านจะกระทำ
อย่างไรก็ตามเพื่อให้กฎหมาย หรือจะเป็นระเบียบ หรือข้อบังคับอะไรโดยมีกฎหมายอยู่แล้ว
แล้วมีขึ้นมาใช้บังคับแทน ขอประทานกราบเรียน ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณขุนศึก

นายขุนศึก วรรณพงษ์ : ขอประธานกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ด้วย กระผมขอประธานอนุญาตนกราบเรียนเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิก
 คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทั้ง ๒ ฉบับ พอสั่งเเปบ ขอประธานกราบเรียนเริ่ม
 ด้วยเรื่องที่เบบ ๆ ประกอบการพิจารณา ในเรื่องที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา ก็คือการ
 พิจารณาคดีของคาราอูอเมริกันฟุตบอลชื่อดัง ชื่อโอเจซิมซัน ซึ่งขณะนี้ได้มีการใช้เสรีภาพของ
 สโมสรขอลงไปออกหนังสือสรุปความคิดของผู้ต้องหา ได้มีการออกแบบสอบถามทั่วทั้งประเทศ
 แล้วก็สรุปความเห็นโฆษกไปบ้าง พิมพ์เป็นหนังสือบ้าง ซึ่งเป็นการทำให้ศาลของสหรัฐฯ
 ผลิตคัมภีร์เมื่อคืนนี้เองมีข่าวออกในราชการโทรทัศน์ต่างประเทศว่า ศาลต้องมีคำสั่งถูกเงิน
 ไปถึงสโมสรขบวนบางฉบับที่ใช้เสรีภาพดังกล่าวนั้นเกินขอบเขต เหตุที่กระผมขอประธาน
 อนุญาตนกล่าวอย่างนั้นก็เพราะว่าจริง ๆ กระผมขอประธานอนุญาตนกราบเรียนว่าไม่ได้เห็น
 ว่าคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ ๑๕ และฉบับที่ ๑๗ เป็นกฎหมายที่วิเศษ
 วิเศษประการใด แต่ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจะกรุณาในเอกสาร
 ประกอบการพิจารณาจะเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวออกมาในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๑๙ หลังจาก
 เหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เพียง ๓ วัน ถ้าท่านประธานที่เคารพพอเวลาไปหาอดีต
 การพิจารณาจะเห็นว่า เหตุการณ์วันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๙ นั้นเกิดขึ้นด้วย
 วิกฤติการณ์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีภาพที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ซึ่งเป็น
 การจลาจลของคณาจารย์และพระบรมโอรสาธิราช เหตุที่เกิดขึ้นนั้นก็เพราะว่าที่จังหวัด
 นครปฐมมีการจับนักศึกษา ๖ คนแขวนคอตาส และก็เกิดความโกรธในระหว่างผู้ประท้วงใน
 ธรรมศาสตร์ วิกฤติการณ์ในวันที่ ๖ ตุลาคม ก่อให้เกิดคำสั่งฉบับที่ ๑๕ และฉบับที่ ๑๗ ลง
 วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๑๙ กระผมขอประธานอนุญาตนกราบเรียนท่านประธานโดยเฉพาะ
 ท่านประธานกระผมทราบว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย แต่ท่านสมาชิกวุฒิสภาจะกรุณา
 อยู่ในสาระสำคัญที่เป็นข้อสรุปประกอบจะเห็นสิ่งที่เป็นการละเอียดยิ่งในเนื้อหา ของคำสั่งฉบับที่
 ๑๕ และฉบับที่ ๑๗ ดังกล่าว กล่าวคือนอกจากจะเป็นการให้ลดโทษแก่เจ้าหน้าที่งานแล้ว
 ความประหลาดของกฎหมายที่เรามักจะเรียกว่าอะไรก็ตามที่เป็นคำสั่ง ของคณะปฏิรูปการ
 ปกครองแผ่นดิน หรือคณะปฏิวัติภาพจะเป็นแต่จัดการ ความประหลาดก็คือคำสั่งของกฎหมาย
 ที่เรามักจะเรียกว่าเป็นแต่จัดการคณาจารย์สำคัญทั้งนี้ไม่ใช่เป็นข้อห้ามอย่างเดิมา เหตุผล
 ที่อ้างไว้เป็นหลักการและเหตุผลว่าจะไปใช้ประมวลกฎหมายอาญา หรือประมวลกฎหมายแพ่ง

อันนั้นเป็นข้อห้ามซึ่งมีสภาพบังคับ แต่ในคำสั่งฉบับที่ ๑๘ เช่นข้อ ๓ ข้อ ก. มีลักษณะในเชิง
 ส่งเสริม เช่นบอกว่าต้องเป็นชาวที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมประเทศไทย หรือชาวที่
 ความรู้สึกประทับใจแก่ประชาชน ในส่วนที่เป็นรายการบันเทิงบอกว่า จะต้องเป็นคตินิยม
 ที่ส่งเสริมให้เกิดความรักชาติ รักศาสนา รักพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมความสามัคคี
 วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อย ถ้าจะเป็นเรื่องดนตรีก็จะต้องบอกว่า ส่งเสริม
 วัฒนธรรม ถ้าเป็นการโฆษณาทางธุรกิจก็จะบอกว่า ห้ามอ้างชื่อบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่
 เคารพสักการะของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการโฆษณา เนื้อหาของคำสั่งทั้ง ๒ ฉบับ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาในข้อ ๓ ของคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่
 ๑๘ ข้อ ๒ ใน (๑) บอกว่า ส่งเสริมให้เกิดความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
 เพราะฉะนั้นคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินแม้ว่าชื่อจะน่ากลัว น่าเกลียดจึงเพราะ
 มีภาพเป็นเผด็จการ แต่เนื้อหานั้นไม่ปรากฏเป็นประมวลกฎหมายอาญา และประมวล
 กฎหมายแพ่ง เพราะในประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายแพ่งไม่ได้มีบทบัญญัติบอก
 ให้ส่งเสริมความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้ระมัดระวังในการที่จะทำอะไร หรือ
 การให้คำยอชมการข่าวหรือพระราชพิธี หรือรัฐพิธี กระผมเข้าใจว่าถ้าเมื่อออกเลิก
 ความในคำสั่งทั้ง ๒ ฉบับแล้ว ถ้าเราจะดูรายการโทรทัศน์ต่อไป เราอาจจะไม่เห็นข่าวใน
 พระราชสำนัก สถานีวิทยุโทรทัศน์ก็จะสามารถมีอิสระที่จะเลือกใช้ตุลฉินิจที่จะจัดการของ
 ตนเองเพื่อประโยชน์ต่อการแข่งขันโตดเสรี ในทางประกอบกรสื่อสารจนถึงกล่าว ขณะ
 นี้เรามีการถ่ายทอดรายการข่าวจาก ซี.เอ็น.เอ็น. (CNN) เอ.บี.ซี. (ABC) ซี.บี.เอส.
 (CBS) แล้วเรามีโทรทัศน์ที่เป็นโทรทัศน์เคเบิล ที.วี. (Cable TV) มี ไอ.บี.ซี. (IBC)
 มี สตาร์ ที.วี. (Star TV) แต่เป็นเรื่องที่น่าอินดี้คือเวลา ๖ โมงเช้าหรือ ๖ โมงเย็น
 เราจะเคารพธงชาติพร้อมกัน แล้วมีสไลด์ที่เราจะต้องเคารพองค์พระประมุข มีภาพติดต่อ
 ให้เราเห็นถึงสถาบันศาสนา สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ต้องมีประโยชน์ เนื้อหาในคำสั่งของคณะ
 ปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทั้ง ๒ ฉบับจึงไม่ใช่สิ่งที่จะเป็น เรื่องที่เลวร้ายสักกับภาพ จึง
 หักล้างหลักการและเหตุผลที่กล่าวอ้างว่า ขณะนี้หมดความจำเป็น กระผมยังเห็นว่าขณะนี้
 เมืองไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องรู้รักสามัคคี ที่จะต้องสงวนสิทธิบางอย่าง เพื่อประโยชน์
 ของรัฐในการที่จะออกกฎหมายที่เป็นพระราชพิธี เป็นข่าวในพระราชสำนักถ่ายทอดกิจการ
 ซึ่งปวงชนชาวไทยร่วมกันทั้งประเทศ จะต้องพร้อมใจกันดูในโอกาสต่าง ๆ ที่เป็น
 มิ่งมหามงคลของชาติบ้านเมือง กระผมขอประทานอนุญาต เกือบถึงวันสัปดาห์ที่รุ่งเกียรติ

ซึ่งการคาดกันอีกประการเมื่อสักครู่นี้ คือ คุณหญิงนั้นทภา สู่ประกาศะนั้นนั้น กระผมเห็นด้วยเต็มที่
ถ้าจะออกเลิกโดยมีร่างพระราชบัญญัติแนบมาด้วย หรือจะเป็นการยกเลิกโดยร่างพระราช
บัญญัติฉบับใหม่ แก่ไขสิ่งซึ่งไม่ตั้งซึ่งมีอยู่มาในคำสั่งของคณะปฏิรูปทั้ง ๓ ฉบับนี้ แต่เปล่า
เลยตัวร่างพระราชบัญญัติซึ่งเสนอเข้ามาสู่การพิจารณาของวุฒิสภา มีความอยู่ไม่กี่มาตราเอง
แล้วเนื้อหาสำคัญให้ยกเลิกคำสั่งทั้ง ๓ ฉบับคือ ฉบับที่ ๑๕ และฉบับที่ ๑๗ เสีย เหตุผล
อีกประการหนึ่ง ซึ่งขอประทานอนุญาตกราบเรียนก็คือ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคงจะจำ
ได้ว่า ตั้งแต่วันที่ ๑๓ - ๑๔ ตุลาคม วันที่ ๑๘ - ๑๙ ที่ผ่านมาเราพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญ
ในวาระที่ ๓ แล้วมีสิ่งที่เป็นเนื้อหาเป็นบทบัญญัติในร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับ
สิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน สิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนซึ่งจะมีเสรีภาพ
ในการเสนอข่าวสาร จะเห็นว่ากฎหมายสูงสุด เป็นกฎหมายแม่บทกำลังอยู่ระหว่างการ
พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบของรัฐสภา เราเข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นท่านสมาชิกรัฐสภา
คงจะเห็นชอบด้วย แต่มีความในรัฐธรรมนูญนี้เองที่บอกว่า ทั้งนี้ภายใต้บทบัญญัติแห่ง
กฎหมาย แปลความได้ว่าคงจะมีกฎหมายซึ่งเป็นชั้นออร์ดิเนต ลอว์ (Subordinate law)
เป็นอนบัญญัติหรือเป็นพระราชบัญญัติ เป็นกฎหมายลูกของรัฐธรรมนูญออกมาในภายหลัง
ซึ่งขณะนี้แม้ว่ายังไม่มีการเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เราก็เห็นว่า
ราชการถ้าทอดสัดทุกคนก็มีโทรศัพท์ไปแสดงความคิดความเห็น ไม่ว่าจะวิทยุ จส. ๑๐๐
วิทยุผู้จัดการ หรือในรายการมองต่างมุม ราชการตรงประเด็น ทุกราชการก็กระทำให้มีสิทธิ
มีเสรีภาพอยู่แล้ว สิ่งที่กระผมจะกราบเรียนว่าเราควรจะต้องรอรัฐธรรมนูญ ซึ่งกำลัง
จะผ่านการพิจารณาในวาระที่ ๒ หรือไม่ เราควรจะต้องศึกษาอย่างละเอียดเพื่อที่จะ
กราบเรียนไปยังรัฐบาลว่า ทางวุฒิสภามีความเห็น ว่า ข้อดีของคำสั่งของคณะปฏิรูปการ
ปกครองแผ่นดินทั้ง ๓ ฉบับนี้มีอยู่กราบเรียนข้อสังเกตที่เป็นความเห็นทางฝ่ายรัฐบาลว่า
ควรจะออกเป็นพระราชบัญญัติมาแทนในสิ่งซึ่งยังมีประโยชน์ แล้วก็คำสั่งซึ่งเห็นว่าได้
ไม่มีประโยชน์เป็นอันจางนิม เป็นแต่จัดการไปเสียหรือไม่ เรามีความเร่งรีบมากมาย
เพียงใดที่จะต้องออกพระราชบัญญัติมายกเลิกคำสั่ง ๓ ฉบับดังกล่าวโดยเร่งด่วน โดยยัง
ไม่มีกฎหมายอื่นรองรับ กระผมมีประเด็นกราบเรียนท่านประธานว่าจะมีความเป็นไปได้โดย
ประการหนึ่งประการใดหรือไม่ ที่จะสามารถรอการพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญในวาระที่ ๒
หรือวาระที่ ๓ หรือที่จะศึกษาวิเคราะห์ความละเอียดเพื่อจะทำการเป็นข้อสังเกตกราบเรียน
ไปยังคณะรัฐมนตรี อย่างที่กระผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ เพื่อให้รอข้อเสนอดังกล่าวพิจารณา

๑๕๖

ให้รอบคอบ ด้วยความเคารพกระผมไม่ได้มีเจตนาที่จะลุกขึ้นมารายเบือนไม่เห็นชอบด้วยหรือจะไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าว กฎหมายนี้เป็นกฎหมายซึ่งดูเหมือนว่าเป็นกฎหมายเด็ก ๆ เสนอเข้ามาในวาระสุดท้าย และสมาชิกส่วนใหญ่ก็ไม่ได้มีโอกาสดูเห็นมาก่อน ไม่ได้มีโอกาสอ่านมาก่อน บางท่านก็ไม่ได้เหลียวใจ เคารวะที่ตีที่เมื่อเข้าก่อนเข้าประชุมมีผู้ใหญ่ฝ่ายความมั่นคงกระซิบบอกว่า ดู ๆ กันหน่อยเพราะเห็นว่าประเด็นที่สำคัญมากมาอยู่ กระผมเองโดยส่วนตัวจะเลอะมากไม่ได้ติดตามไม่ได้ศึกษาเลย ถ้าไม่ได้ท่านสมาชิกอาวุโสช่วยชี้แนะเมื่อเข้าก็ไม่ได้เหลียวใจ รีบเอาเพิ่มมาเปิดดู กระผมมีประเด็นกราบเรียนแต่เพียงเท่านี้ครับท่านประธานว่ามีประเด็นถ้าจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาเสียก่อนรับหลักการในวาระที่ ๑ ได้หรือไม่ แบบที่เราเคยกระทำมาในการเสนอลยกเลิกพระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ชอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณอำนาจครับ

นายอำนาจ สอนอ้อมศาสตร์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม อำนาจ สอนอ้อมศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภา ข้อดีข้อเสียกระผมคิดว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีเกียรติในที่นี้ได้เอ่ยไปแล้ววนครับ เพราะฉะนั้นกระผมพยายามจะรักษาเวลาของที่ประชุมคือไม่กล่าวซ้ำซ้อน ก็มีความเห็นหลายอย่างถึงแม้ว่าจะมีกฎ กติกา คำสั่งของคณะปฏิรูปอยู่ แต่เวลานี้รูปแบบของการที่จะกระจายเสียงก็ดี ส่งภาพก็ดี ค่อนข้างจะล่อแหลมถ้าเราจะคำนึงถึงประโยชน์หลายอย่างครับ เช่น ใช้คำว่า ไม่ภาษาวิบัติเรื่องนี้ พณฯ นายกรัฐมนตรีท่านเองเวลาไปปราศรัยหรือกล่าวสุนทรพจน์ในสมาคม หรือว่าสิ่งตกที่เกี่ยวข้อกับภาษา ท่านก็ว่าฟังว่าฟังออกมาแล้วว่าเป็นใหม่ที่บรรดาผู้ดำเนินการ จะต้องตั้งชื่อราชการเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่จิตราออกาวให้คนไทยฟังเช่นนี้เป็นต้น ซึ่งกระผมเองก็เคยท้วงติงในการประกอบวิชาชีพว่า พณฯ นายกรัฐมนตรีมีว่ไปปราศรัยว่าพันต่อว่าคนอยู่รอบนอกทั้ง ๆ ที่คำสิ่งนั้นเป็นคำสิ่งนายกรัฐมนตรีสั่งเพียง ๘ หน้างาน คือกระทรวงกลาโหม ที่มีสถานีวิทยุทมากที่สุดกระทรวงมหาดไทยมีสถานีวิทยุทตำรวจ กระทรวงศึกษาธิการมีสถานีวิทยุทเพื่อการศึกษาและกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี ถ้าออกคำสั่งว่าทุกสถานีวิทยุทคำใดที่เป็นภาษาไทย หากมีคำนั้นในภาษาไทยและไม่ใช้เป็นภาษาศัพท์แสงทางเทคนิค ทางกรรมวิธี อาจจะทางแพทย์หรือทางเทคโนโลยีรุ่นใหม่ ซึ่งราชบัณฑิตยสถานก็ไม่ได้ทัน ต้องให้ดูแล้วใช้เป็นภาษาไทย ท่านก็ไม่ได้สั่ง แต่ท่านก็ออกไปตัดต่อคำว่า ทั้ง ๆ ที่

คำสั่งของคณะปฏิรูปก็บอกว่าไม่ใช้ภาษาวิบัติ แต่ก็ยังต้องใช้กันหลายอย่างนะครับ ซึ่งท่านผู้มีเกียรติบนถ้ำพระบาทกระเทือนเรื่องความมั่นคงอะไรจะผมจะไม่เอ่ยถึง แต่จะเอ่ยถึงว่าผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นบุคคลซึ่งมีอาชีพเช่นเดียวกับกระผม ต้องถือว่าเป็นคนที่อยู่ในอาชีพเดียวกัน แล้วก็มองข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งออกโดยรัฐนั้นค่อนข้างจะเอื้อประโยชน์ เช่นเดียวกับตำรวจแท็กซี่และค่านัดถอน นั่นก็คือว่ากิจกรรมที่ผ่านมาก็มียาราชการบางหน่วยงานอาศัยอำนาจหน้าที่รังแกผู้ดำเนินรายการภาคเอกชน ซึ่งก็ทำให้ภาคเอกชนสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างไปแม้กระทั่งชื่อเสียงเกียรติยศ ทั้งนี้กระผมจะไม่ต่อความยาวสาวความยืดว่ามีอะไรจะผมยังไม่เคยคิด แต่ในชีวิตกระผมเคยเป็นนายอภิศมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์มา สมิธ และที่ออกก็เพราะว่าลาออก เนื่องจากสุขภาพไม่อำนวยตอนนั้น

ประเด็นสำคัญนั้นก็คือว่าเพราะอะไรถึงได้มีการคืนเงินเรียกหรือชดเชยให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปอะไรนี่ ก็เพราะว่าทุกวันนี้ยังมีบุคคลบางบุคคลอาศัยอำนาจตามที่ท่านรัฐมนตรีดำเนินรายการภาคเอกชน ถ้าจะว่ากันไปจริง ๆ แล้วสถานีวิทยุและสถานีโทรทัศน์นั้นไม่มีของหน่วยงานเอกชนใด ๆ ก็ขึ้นอยู่กับภาครัฐ เพราะว่ารัฐบาลไทยได้มีเมเอาคลื่นทางเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์ทุกอย่าง เวลานี้ต่อไปใครจะคิดคลื่นอะไรได้ก็จะต้องเป็นของรัฐ แล้วรัฐก็มาจัดสรรปันส่วนแบ่งกันออกไป แต่ก็ยังตีไปปล่อยให้ภาคเอกชนเข้าไปดำเนินรายการเพื่อประกอบธุรกิจ ประเด็นสำคัญที่กระผมอยากจะนำมาและนิคมแตกต่างไปจากที่ท่านผู้เสนอ มอง นั่นก็คือว่าถ้าโดยคำสั่งนี้จะมีการถ่ายทอดวิทยุ กระผมพูดถึงวิทยุกระจายเสียงก่อนครับ วันละ ๒ ชั่วโมง กับ ๕ นาที ถ้าคิดง่าย ๆ แล้ววันละ ๒ ชั่วโมง สถานีวิทยุกระจายเสียงให้เข้ารายการนั้น ถ้าหากเข้าเป็นชั่วโมงอาจจะถูกลงมาหน่อย ถ้าครึ่งชั่วโมงอาจจะแพง และศักยภาพของแต่ละสถานีค่าเข้าอาจจะไม่เท่ากัน แต่ในที่นี้กระผมตั้งตัวเลขสมมุติเอาไว้ว่าวันละชั่วโมง ถ้าระหว่างชั่วโมงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท กับ ชั่วโมงละ ๒๐,๐๐๐ บาทเป็นอันต่ำ ลองกระผมเอามาตั้งสมมุติฐานอยู่ที่ ๕๐,๐๐๐ บาทต่อชั่วโมง ถ้า ๒ ชั่วโมง ก็ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นอันว่าเดือนหนึ่งสถานีวิทยุจะมีเวลาว่างให้แก่ผู้ประกอบการภาคเอกชนเข้าไป ๒ ชั่วโมงได้เงินเข้า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ เดือน ป็นหนึ่งก็เท่าไรครับ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อหนึ่งสถานีคือ ๑ ปี สถานีวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทยมี ๔๕๐ กว่าสถานี เป็นของกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งไม่สามารถดำเนินรายการแบบพิเศษมาได้ ประมาณแค่ ๑๕๐ สถานี นอกนั้นอีก ๒๕๐ กว่าสถานีมีรายการพิเศษ กระผมเอา ๒๐๐ สถานี คูณจาก ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นว่าถ้าคิดแค่

๒๐๐ สถานี จะมีเงินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นมาจากนาชกุนซึ่งเข้าเหมาหน่วยงานราชการเข้า
 สถานีไปแล้วเพิ่มขึ้น ๒๕๐ ล้านบาท กระทบคิดเพียง ๒๐๐ สถานีและครบ ไม่ได้คิดทั้งหมด
 โดยรายละเอียด คิดให้ฟังคร่าว ๆ ว่า ๒๐๐ สถานี จะมีวงเงินซึ่งทำให้ภาคเอกชนที่เหมา
 สถานีไปแล้วไปให้นักจัดรายการภาคเอกชนเข้าเพิ่มขึ้นอีก ๒ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมงตรงนี้
 นะครับเราจะได้อะไร ถ้าสมมุติว่าเราเป็นแค่สมาชิกวุฒิสภา สมมุติว่าเราไม่เห็นด้วยกับ
 กฎหมายนี้ จะประวิงเวลาว่าอย่างไรก็ตามแต่ แต่ตามกฎหมายทุกอย่างจะต้องไปจบตรงที่
 ว่าพอเขาเสนออีกวาระก็ต้องผ่าน กระทบกับคิดคนละแ่งครับ ที่ระขอทราบ เรือนั่นก็คือ
 ท่านที่อยู่ในที่ประชุมและก็นั่งกันได้นั้นที่กระทบลุกขึ้นท้วงตะกรมการธิการ ซึ่งกรมจำ
 ชื่อไม่ได้ แต่ที่บอกกิจกรรมของทหารอะไรนั้น ที่กรมบอกว่าท่านทำอย่างอื่นก็ทำไปเถอะ
 แต่มีสิ่งหนึ่งซึ่งท่านทำเลย นั่นก็คือบุคลากรทางการกระจายเสียง เพราะท่านได้ใช้สมุหบัญชี
 นั้นเป็นผู้บริหารสถานีวิทยุกระจายเสียง โดยใช้เวลาออกอากาศเท่าไร คิดเป็น
 ๑ ชั่วโมงเท่าไร ครึ่งชั่วโมงเท่าไร ท่านมองเป็นเงินแค่นั้น เสรีแล้ว อาจจะเป็นความ
 ผิดพลาดในเชิงบริหารอันหลัง จึงกลายมาเป็นก้าบั้นทับคนที่ใช้ชีวิตบั้นปลายหรือเผด็จการ
 เพราะตลอดมาสถานีวิทยุของทางราชการที่รับเอาไปนั้น อันที่จริงมันเดือนตัวบุคคลและ
 ตัวค่าหนึ่ง เช่น วิทยุทหาร ผู้บัญชาการกองพล เป็นผู้ว่าราชการ ผู้การกรมหนึ่งเป็น
 หัวหน้าสถานี เสธ. กองพลเป็นหัวหน้าจัดรายการ แต่กรมขอทราบเรี่ยว่า ไม่ใช่
 หรือครับ ถ้าแก่ครับก็เหมา เป็นคนจัดสร้างอุปกรณ์อะไรขึ้นมา และก็เป็นคนทำ ก็แล้ว
 แต่ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ คือผู้รับเหมานั่นเอง ที่จะให้ใครทำรายการหรือไม่ให้
 ทำรายการสิ่งต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในกฎของคณะปฏิรูปทั้ง ๒ ฉบับนั้นก็อยู่ที่สำัญสำัญของแต่ละ
 บุคคล แต่การที่จะพูดอะไรก็ตามแต่ก็กลายเป็นคาบ ๒ คม กฎ กติกาต่าง ๆ และระเบียบส
 วยบริหารของสถานีวิทยุราชการ ไม่ว่าจะทหาร ตำรวจ หรือสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ทำลาย
 ทักษะบุคคลผู้มีความหวังดีต่อประเทศชาติที่จะวิพากษ์วิจารณ์ ทั้ง ๆ ที่เรากำลังพยายาม
 หมั่นประมาท กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งอยู่แล้วแต่ไม่มีอยู่อย่างหนึ่งคือกฎแห่งความ
 อ้าเออใจ เช่น เมื่อเวลาเขาท้าวความถึงเรื่องไหนจะพูด หน่วยงานบางหน่วยสงสัยว่า
 แปลกทำไมถึงเป็นอย่างนี้ เขากถาม เขาอาจจะไม่มาถามตัวบุคคลผู้ทำรายการ เขากถามมา
 ทางต้นสังกัด คือถามมาทางกองพล ถามมาทางผู้การกรม ท่านเหล่านั้นก็อาจจะว่าคาบใจ
 ท่านอาจจะบอกว่าอ้อพูดเลยเรื่องนรคนี้ เปิดเพลงแล้วก็มีชายกล่อเอือะดีถ้า นี่คือสภาพ
 เหมือนอย่างกรมอานุกฎศึกษา ชัดบังคับ หรือว่ามีตั้งทั้งสิ่งเกตุวดีเพิ่มอีกอะไรอย่างนี้

กระทบออกอากาศไปศาลฎีกาจะถาม กระทบก็ต้องมาขออนุญาตประชาชนคณะกรรมการวิชาการ
 มอบเอกสารให้ แต่ถ้าหากที่แล้ว ๆ มา สมมุติใครก็ตามที่จะคิดทำงานอะไรเพื่อชาติ
 บ้านเมืองหมอดิสรเสวี กระทบขอขึ้นชั้น แต่ว่าถ้าพูดอย่างนี้ถามว่ากระทบเห็นด้วยไหม
 ในการที่จะให้ยกเลิกหมด กระทบก็คิดว่าก่อนจะยกเลิกกันก็ควรจะต้องมาพูดกันเสียใหม่ว่า
 วิกูมีหน้าที่อะไร เพราะในการขออนุญาตตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงทุกแห่งนั้นกระทบไม่
 เคยเห็นว่าตั้งเพื่อการโฆษณาหรือตั้งเพื่อเสนอเรื่องที่ดี ๆ ต่อประชาชน ก็มักจะบอกอยู่
 ๒ - ๓ อย่างกระจายเสียงของหน่วยงานราชการหรือว่าเสริมสร้างความรู้เข้าใจอันดี จน
 ทุกวันนี้ภาวเราทั้งหมดเพราะวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ภาพของการท่องเที่ยว
 บางทีเราก็ต้องเสีย กระทบได้รับการต่อว่าทำที่โทรทัศน์ของเราไปถึงบางที่ภาพสยดสยอง
 ออกไปอย่างหืด ๆ ต่างชาติเขาก็สำเนาไว้ พูดยาก ๆ ว่าก็อปปีไว้แล้วเราก็ไปขายชาติ
 ใหญ่ ก็ทำให้สถานการณ์บ้านเมืองเราดูไม่สงบ ไม่เรียบร้อยไม่น่าเข้ามาเที่ยว สิ่งเหล่านี้
 เราก็ต้องมองเหมือนกัน เพราะฉะนั้นที่ว่าดิสรเสวีนี่หมอดิสรเสวีแล้วไหน อะไคือประโยชน์
 ของประเทศชาติ กระทบอยากจะทำให้หันหน้าเข้ามาหากันแล้วก็มาลงพูดกันซิว่า ๑. ถ้า
 ไม่ต้องก่ายทอด ๒. ถ้าไม่ก่งงานจะเปลี่ยนการบริหารของแต่ละหน่วยงานได้ใหม่ว่าจะเอาไป
 ใช้ประโยชน์อะไรทำให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติทางด้านไหน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง
 ๓. อย่างนี้ก็เหลือเกินแล้วทั้งไม่ได้พูดถึงสุขภาพ การศึกษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้บางทีสมัยที่แล้ว
 มาเราคำนึงการผิดพลาดมาตลอด เช่นเราบังคับจากส่วนกลาง ท่านบังคับให้คนอยู่
 จังหวัดนราธิวาสต้องรู้การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ท่านบังคับให้คนที่อยู่ทางเข็ชชราชต้องรู้การ
 ทำประมงน้ำลึก ทำไม้ท่อนไม้จัดวิธีบริหาร ในกาการกระจายเพราะว่าบ้านเราประเทศ
 ชาติบ้านเมืองผลข้างเคียงของแต่ละภูมิภาคนั้นต่างกัน เพราะว่าภูมิรัฐศาสตร์เราก็
 กระจายไปอาจจะต่างกันด้วยศาสนา ภาษา บางทีรัฐก็มีหลักการที่ว่าจะต้องส่งสำระ
 ของเราด้วยภาษาของเขา กลับกลายเป็นบังคับให้คนมานั่งฟังกันทั้งชั่วโมง ฟังเรื่องที่เขา
 ไม่รู้ไม่เกี่ยวกับวิถีชีวิต ไม่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของเขา ทำอย่างไรที่จะกระจาย
 แผนการกระจายเสียงหรือการส่งโทรทัศน์ให้เป็นไปตามวิถีชีวิต วิถีชนธรรม ประเพณีและ
 ฮีตโองเข้ามาสู่ส่วนกลางในสิ่งที่มีประโยชน์ แต่ไม่ใช่บังคับ กระทบมองเห็นว่าถ้าจะ
 ยกเลิก ๒. ชั่วโมงที่ว่านี้ใครจะเป็นคนตัดวงประโยชน์ ซึ่งกระทบคิดตัวเลขคร่าว ๆ ให้
 ฟังว่าคิดเพียง ๒๐๐ สถานี ก็เป็นเงินตั้ง ๒๕๐ กว่าล้านบาทแล้ว ถ้าคิดละเอียดคงจะไปถึง
 ๕๐๐ ล้านบาท ก็อยากจะให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพูดกันแต่ว่าในชั้นต้นหนึ่งคงแสดง

ความรู้สึก แต่ถ้าเรื่องกฎหมายกระทบเห็นด้วยกับท่านผู้มีเกียรติแต่ละท่านที่ได้พูดมา เพราะตลอดเวลาเราใช้ชีวิตบั้นปลายมาตลอด ถึงคราวแล้วที่เราจะต้องเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงให้คนเขามารับรู้ แต่อันที่จริงอิสระเสรีขณะนี้น่ากลัวตรงที่ว่าเราไม่รู้หรือว่าใครเขาสอบบ้านไหนเขารับรู้เรื่องอะไร ชาวโทรทัศนจากต่างประเทศที่ถ่ายทอดมาอย่างสด ๆ ร้อน ๆ ที่นั่นที่นิต บางทีอาจจะเป็นตัวอักษของการชั่วร้าย อาจจะเป็นตัวอักษของความรุนแรงในสังคม แล้วก็เป็นตัวอักษที่เลวร้ายทำลายวัฒนธรรมซึ่งเราไม่สามารถจะลบล้างมันมาได้เลย กระทบจึงฝากแง่คิดว่าใช้เวลาคิดกันเสียหน่อยก็คงจะดีกว่า ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิทครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม

โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าในร่างพระราชบัญญัติกำลังเสนอนี้ เสนอเพื่อที่จะยกเลิกค่าสิ่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งในส่วนนี้ถ้าท่านประธานจำได้ ก็คงจะนึกออกว่ากระผมได้เคยเสนอให้ศึกษาก่อนรับหลักการร่างพระราชบัญญัติผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศสามครั้งหนึ่งแล้ว แล้วครั้งนี้จะ เป็นครั้งที่ ๓ แล้วคิดว่าคงไม่มีผู้ใดคนใดที่จะมาบอกว่านายโกวิทเป็นเครื่องมือของทหารอีกแล้ว คือกระผมโดนมาอย่างนี้กระผมก็เรียนให้ทราบกระผมเองเห็นชัดในการเลือกตั้ง สิ้นหัตถ์ในประชาภิไศยมาโดยตลอด ถ้าเราชัดเจนเพียงพอได้รับแต่งตั้งในตอนช่วงที่ตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นครั้งแรก อันนี้ก็ขอเรียนให้ทราบอย่างนั้น เพราะในแนวทางที่กระผมออกจะเรียนให้ทราบ ซึ่งเรื่องนี้กระผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญแล้วที่สรุปไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่ากระผมจะเสนอให้ศึกษาก่อนรับหลักการอีกในฉบับนี้ รายละเอียดที่กระผมอยากนำเสนอท่านประธานก็คือว่า ในร่างพระราชบัญญัติที่ได้นำเสนอนี้เพื่อที่จะให้อิสระหรือให้โอกาสในการแข่งขันกันในเรื่องสื่อมวลชน โดยอ้างเอากฎหมายรัฐธรรมนูญในหมวดสิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทย ในเรื่องของการที่จะให้รับรู้ข่าวสารตามแนวของประชาภิไศย โดยการที่ออกร่างพระราชบัญญัตินี้มายกเลิกค่าสิ่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทั้ง ๓ ฉบับนี้ คือคำสั่งฉบับที่ ๑๕ และฉบับที่ ๑๖ ปี พ.ศ. ๒๕๑๙ กระผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานว่าถ้าเราดูในเนื้อหาของคำสั่งทั้ง ๓ ฉบับนั้นไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของภาพข่าว ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของความรั ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการบินเหิง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการโฆษณาแล้วแต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดูแล

ในเรื่องของความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ในเรื่องของขนบธรรมเนียมประเพณี
วัฒนธรรม ในเรื่องของความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ในเรื่องของศีลธรรมอันดีของ
ประชาชน ในเรื่องของภาษาไทย กระทบออกจะกราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งเหล่านี้เป็น
สิ่งที่รัฐบาลเองเน้นหนักเน้นหนาว่าจะต้องมีปรากฏอยู่ในหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าไปดู
ในหลักสูตรประถมจะเห็นชัดเจน จะเน้นในเรื่องสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ และระดับประถมนี้ทาง
รัฐบาลได้ทุ่มเทความพยายามลงไปเท่าไร ก็พันล้านบาท ก็หมื่นล้านบาทในทุก ๆ ปี ความ
จริงในการศึกษาระดับประถม มีชม จบออกไปแล้วไปทำงานไม่ได้ ค่าเป็นเงินเดือนก็ตี
ไม่ได้ ไม่เหมือนกับวุฒิปริญญาตรี หรืออนุปริญญา แต่ที่เขาทำไปเพื่ออะไรครับท่านประธาน
คือเพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ จุดประเด็นตรงนี้ที่ชัดเจน เพราะจะเน้นหลักสูตรอะไร
ต่าง ๆ ที่เขียนออกมานั้นเด็กเขียนอยู่ในทุกวันนี้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งสิ้น แต่พอ
ออกไปอยู่นอกโรงเรียนปรากฏว่าวิทยุกระจายเสียงออกอะไรก็ไม่รู้ ซึ่งเราไม่สามารถ
ที่จะกำกับได้ โด.เค. ถ้าหากว่าคนที่เขามุ่งจรรยาบรรณอย่างเต็มที่อยู่ตลอดเวลา แล้วก็
คำนึงความมั่นคงของประเทศอยู่ตลอดเวลา ถ้าในลักษณะนี้กระผมก็ไม่ห่วงหรอกครับ
แต่เราจะมีความมั่นใจอะไรในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กล่าวถึงใน
คำสั่งของคณะปฏิรูปในเรื่องของเวลาออกอากาศ ในขณะที่กระผมว่าคนทั่วประเทศเขารู้กัน
แล้วว่าถ้าโมงเช้าต้องเป็นข่าวของรัฐบาล ต้องเป็นข่าวสำคัญ ๆ ต้องข่าวสำนักพระราชวัง
เขารู้กันอยู่เสียทั่วไป ลูกเด็กเล็กแดงประชาชนชาวบ้านชาวช่องเขารู้กันโดยทั่วไป ทั้งนี้
มาแข่งขันกันอิสระแล้วจะไปดูตอนไหน ๆ ที่เขาจะฟังข่าวอย่างนั้น แล้วไปยกเลิกสิ่งที่ไม่มี
ปัญหา กระผมไม่เข้าใจว่าคิดอะไรกันในขณะที่กำลังคิดอะไรกัน และสิ่งเหล่านี้ไปสัมพันธ์
สอดคล้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งในระดับประถมและเด็กระดับมัธยม
เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมออกจะกราบเรียนท่านประธานว่า คือเราเอาไปมองภาพอย่างนั้น
เป็นคำสั่งของคณะปฏิวัติ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเราจะไปมองภาพอย่างนั้น
เราดูว่าจะไรที่เป็นเนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อชาวบ้าน มีประโยชน์ต่อประชาชน มีประโยชน์ต่อ
สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เขาก็ต้องทำสิ่งนั้น กระผมจะไม่ว่าเลิกถ้าหากว่า
จะลบคำว่า คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินแล้วใส่เอว้างพระราชบัญญัติที่มี
ประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองมารองรับ กระผมจะไม่ขัดข้องอะไรเลย แต่ยิ่งยกเลิกไปเลย ๆ
ท่านประธานครับ กระผมออกจะกราบเรียนท่านประธานไปสู่สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านได้
พิจารณาเอกสารอยู่ต่อหน้าท่านอยู่แล้ว ลักษณะแบบนั้นกระผมขอให้เลิกเสียครับ เพราะฉะนั้น

กรมขอขึ้นหยัคนลัวก็ขอขึ้นอื่นก็จะเสนอให้ศึกษาก่อนรับหลักการเพื่อประโยชน์ต่อสถาบันทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ขอพระคุณมากราบ

ประธานวุฒิสภา : ตกลงจะเสนอหรือเปล่า

นายโทกิก สุวีสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพพระหมขออนุญาตถือโอกาสให้มีการพิจารณาก่อนรับหลักการ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี เป็นอันว่ามีมติว่าให้รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการกรมการศึการครับ เชิญคุณสุนจะตั้งกรมการศึการให้ไหมครับ

นายสุน ชาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ พระหม สุน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา กรมขอเสนอศึกษาก่อนรับหลักการ ๓๐ วัน และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกรายมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ (ไม่มีสมาชิกรมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เชิญเสนอ

นายสุน ชาลีเครือ : ราชชื่อคณะกรรมการ ๑. พลเอก สิทธิจิรไตรจน์ ๒. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปเกล้า ๓. พลเอก จำแสง ลุขโกมล ๔. พลเอก สุทธนา คำดี ๕. พลอากาศเอก สามารถ โสัดสถิตย์ ๖. พลเอก ปรีชา โภจนเสน ๗. พลตำรวจเอก บุญชู วังกานนท์ ๘. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล ๙. นายสมชัย วุฒิปรีชา ๑๐. พลเรือโท ไพโรจน์ สันติเวชกุล ๑๑. นายจ่าน กุมลชัยวิสิ ๑๒. นายอรุณงามดี ๑๓. นายอำนาจ สอนอัมสาตร์ ๑๔. นายสุน ชาลีเครือ ๑๕. นายอนุวัตร ลิมสุวรรณ ๑๖. พลเรือเอก ชาลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา ๑๗. นายมนัส นิยมทรัพย์มณี ๑๘. นายขุนศักดิ์ วรรณพงษ์ ๑๙. นายโทกิก สุวีสวัสดิ์ ๒๐. นายอภัย สุดสุข ๒๑. พลเอก ประเสริฐ สารภักดิ์ ๒๒. พลอากาศโท วีระพงษ์ สิงห์เสน ๒๓. นายสุภิต เฟื่องปาน ๒๔. นายพชร สุทธิธรรมดำรง ๒๕. นายคณิศ ศิริวรรณ ๒๖. นายนิยชวาสนาสัง ๒๗. พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกขอมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อครับ

นายพนิต อารยะสิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. .... ก่อนรับหลักการจำนวน ๒๗ ท่าน ๑. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์ ๒. พลเอก ศิริจันทร์ ชูปกล้า

๓. พลเอก จำแดง อุซุโกมล ๔. พลเอก ยุทธนา คำดี ๕. พลอากาศเอก สามารถ ใสศกสิทธิ์ ๖. พลเอก ปรีชา โรจนเสน ๗. พลตำรวจเอก บุญชู วังกาแห่ ๘. พลเอก

วันชัย เรืองตระกูล ๙. นายสมชัย วุฒิปรีชา ๑๐. พลเรือโท ไททรงน์ สัตติเวชกุล ๑๑. นายจาง กุมาลวิสิฐ ๑๒. นายอรุณ งามดี ๑๓. นายอำนาจ สอนอิมสาร

๑๔. นายสุชน ชาลีเครือ ๑๕. นายอนวัตร ลิมสุวรรณ ๑๖. พลเรือเอก ชวลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา ๑๗. นายมนัส นิยมทวีวัฒน์ ๑๘. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์ ๑๙.

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ ๒๐. นายอุกฤษ สุคสุข ๒๑. พลเอก ประเสวีรัฐ สารฤทธิ์ ๒๒. พลอากาศโท วีระพงษ์ สิงห์เสนี ๒๓. นายสุทนต์ เฟื่องปาน ๒๔. นายพชร ชุตติธรรมดำรง ๒๕. นายอดิศักดิ์ ศิริวรรณ ๒๖. นายพนิต วาสนาส่ง และ ๒๗. พลเอก จรัล กุลละวณิชย์

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมาธิการศึกษาร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้เหลือเวลา ๘๖ วัน เพราะฉะนั้นต้องศึกษาให้เสร็จทันใน ๓๐ วัน

ต่อไป ๖.๙ ผู้คดี เรื่อง ขอเสนอผู้คดีให้สภามอบหมายให้คณะกรรมาธิการ

การคมนาคม วุฒิสภา กระทำกิจการภายในขอบเขตอำนาจและอนุมัติให้คณะกรรมาธิการ

การคมนาคม ดำเนินกิจการนอกสมัยประชุมได้

(สำเนา)

ที่ ๑๙๘๐/๒๕๓๗

วุฒิสภา

ถนนสุขุมวิทใน กท ๑๐๓๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ขอเสนอผู้คิดให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา
กระทำกิจการภายในขอบเขตอำนาจและอนุมัติให้คณะกรรมการการคมนาคม
ดำเนินกิจการนอกสมัชชาร่วมได้

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการการคมนาคม ซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภาขึ้น ความรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๘ ประกอบกับข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๙๐ นั้น ในคราวนี้ได้พิจารณาเห็นว่าที่มีผู้ติดตามความในมาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสามัญที่สภาตั้งขึ้นนั้นจะดำเนินกาใด ๆ ได้ก็ต่อเมื่อเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาและสภามีมติมอบหมายเป็นกรณี ๆ ไปโดยชัดแจ้งแล้ว รายงานต่อสภาตามเวลาที่สภากำหนด

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการการคมนาคม เป็นไปอย่างถูกต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ และข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา ดังกล่าว จึงขอให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการคมนาคม ได้กระทำกิจการพิจารณาศึกษาเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การคมนาคมโดยคณะกรรมการฯ จะได้นำผลการพิจารณาศึกษาเสนอต่อสภาตามเวลาที่กำหนดเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการคมนาคมต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำส่งที่ประชุมสภาให้พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑. มอบหมายให้คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา ดำเนินการพิจารณาศึกษาตามหัวข้อ เรื่องและภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ข้างนี้ นับตั้งแต่วันที่วุฒิสภามีมติมอบหมายเป็นต้นไป

๑.๑ พิจารณาศึกษาเส้นทางคมนาคมเพื่อเชื่อมต่อของประเทศไทยตอนเหนือ กับสหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐประชาชนจีน มี กำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๓๖๐ วัน

๑.๒ พิจารณาศึกษาปัญหาหนอบาย และแนวทางการพัฒนาระบบสื่อสาร โทรคมนาคมในอนาคคของประเทศไทย มีกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๓๖๐ วัน

๓. ขออนุมัติให้คณะกรรมการธิการการคมนาคมดำเนินกิจการ นอกสมัชชามีประชุมได้ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก อนันต์ กลินทะ ผู้เสนอ
(อนันต์ กลินทะ)
สมาชิกวุฒิสภา

ประธานคณะกรรมการธิการการคมนาคม

ผู้รับรอง (ผู้จัด เรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการการคมนาคมวุฒิสภา กระทำกิจการภายในขอบเขตอำนาจ และอนุมัติให้คณะกรรมการการคมนาคม ดำเนินกิจการนอกสมัชชามีประชุมได้)

๑. นายปราเสวีศรี ปราสาททองโอสถ	๒. นายสุชาติ หอวัฒนกุล
๓. พลเรือโท สมนึก เทพวัลย์	๔. นายพรเทพ พรประภา
๕. พลตรี อธิพงษ์ เจนนวัตร	๖. พลอากาศเอก สยาม กังวาล
๗. นายยุทธ กิ่งเกตุ	๘. นายเกษม สมรงค์เดช
๘. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	๑๐. พลเรือโท วินัย นิษนาทนนท์
๑๑. พลโท ชิงฮส รัชติพินาฮ	๑๒. พลเรือโท ชวลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา
๑๓. พลเรือเอก หัน สกุลพานิช	๑๔. พลเอก ชัยวัฒน์ กิ้นหลง
๑๕. ศาสตราจารย์ธรรมบุญ ลัดขันธ์	๑๖. นายศักดิ์ประยูร ดีมา
๑๗. พลอากาศโท วีระพงษ์ สิงห์เสนี	๑๘. พลเรือตรี สนิท การณพานิช
๑๙. พลอากาศตรี ศุภชัย ประพัฒน์ทอง	๒๐. พลเรือเอก ประวิทย์ ศิวรักษ์

๑๖๒

- ๒๑. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
- ๒๓. นายสมภพ โทตระภักดิ์
- ๒๔. พลเอก วันชัย เวียงตระกูล
- ๒๗. นายอนุศักดิ์ วรรณพงษ์
- ๒๘. นายประเสริฐ บุญศรี

- ๒๒. พลอากาศตรี เอนก สุวรรณบุบผา
- ๒๕. นายสุชน ชำดีเครือ
- ๒๖. พลเอก ศิวินทร ฐูปกล้า
- ๒๘. คุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
- ๓๐. นายพชร ยุติธรรมดำรง

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : โดยประธานคณะกรรมการการศึกษาคณะกรรมาธิการการศึกษามีหนังสือขอให้
สภาอนุมัติให้คณะกรรมการการศึกษาพิจารณาใน ๒ เรื่องนี้คือ

เรื่องที่ ๑ พิจารณาศึกษาเส้นทางคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงประเทศไทยตอนเหนือ
กับสหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐประชาชนจีน มี
กำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๓๖๐ วัน

เรื่องที่ ๒ ขอให้พิจารณาศึกษาปัญหานโยบายและแนวทางการพัฒนาระบบสื่อสาร
โทรคมนาคมในอนาคตของประเทศ มีกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๓๖๐ วัน โดยขอให้
ดำเนินการนอกสมัยประชุมได้ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันที่ประชุมอนุมัติตามที่คณะกรรมการการ
การศึกษาคณะกรรมาธิการ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระประชุมแล้ว ผมขอขอบคุณทุกท่าน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา

ผู้ตรวจงานการประชุม

ศุภลักษณ์ โสภาสัตินิจ	ศรัทธา ศตะภัก
สิริวรรณ โชติพันธ์	วิมล แจ็งอัครณะ
มยุรี แก่นสาร	อรสา เจียมเจริญ
สิริวรรณ ไคว่กระโทก	ปวีณ์พร มีสมเพิ่ม
สุชาดา ภมระภา	ศิริลักษณ์ แซ่ตั้ง
ดวงทิพย์ หามะลิ	ลำรวม ผลประสิทธิ์
รุจิรา เนตรบุศต	สุภาภรณ์ มาลัยทัต
ละไม สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์ แก้วสุขโข
สมบูรณ์ ชำกระแสร์	ศรยุทธ ปลื้มถนนอม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาใบเสนอรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
1.	พลอากาศเอก กมศ. เศษะคงกะ ประธานคณะกรรมการ	กมศ. เศษะคงกะ
2.	พลเอก วิมลชัย เวียงกระถก รองประธาน คนที่ 1	วิมลชัย เวียงกระถก
3.	พลเอก ประเสริฐ สารภี รองประธาน คนที่ 2	
4.	นายโพธิ์ชัย พิพิธภักดี เลขาธิการคณะกรรมการ	
5.	นายเน่าเทพ อุปการบดีเณร รองเลขาธิการคณะกรรมการ	
6.	พลเรือโท เกษมศักดิ์ พรหมบุตร	เกษมศักดิ์ พรหมบุตร
7.	พลตรี บุญรอด สมศักดิ์	
8.	พลเรือตรี ประสาน จันทร์คัม	ประสาน จันทร์คัม
9.	พลเอก ปรีชา ไโรจนเสมอ	
10.	พลตรี พนม จันทร์วิจารณ์	พนม จันทร์วิจารณ์
11.	พลโท พนมสุข สุธรรมานนท์	
12.	พลเอก ไพโรจน์ จันทร์อุไร	
13.	คุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	
14.	พลตรี สมศักดิ์ แสงจันทร์เลิศ	
15.	พลเรือเอก สุนทร กระเทษ	สุนทร กระเทษ
16.	พลอากาศเอก สุรพงศ์ จมกตศักดิ์	สุรพงศ์ จมกตศักดิ์
17.	พลเรือโท สุวิทย์ รัตนพุกกะ	สุวิทย์ รัตนพุกกะ

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือน ๕ พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงนามรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญครั้งที่ ๓๖)
วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

ประธานวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand